DIARI CATALÀ
d'Avisos, Noticies i Anuncis

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Barcelona { Edició vespre. 1 pts. mes / Edició matí. 1 » »
Fóra { Espanya. . . . 4'50 pts. trim. / Unió postal. . . . 9 » »
Paquet de 30 números . . 90 céntims.

La Veu de Catalunya

5 cent.

Redacció i Administració
Carrer d'Escudellers, 10 bis, entresòl
(PROP DE LA RAMBLA)
IMPREMTA:
Escudellers, 10 bis, baixos
Telèfon 184

Anuncis, esqueles, comunicats i reclams a preus convencionals. Per a l'edició del vespre s'admeten esquelles mortuòries fins a les sis de la tarda. Per a l'edició del matí fins a les tres de la matinada.

Any XXV núm. 5,715 — Barcelona: Divendres 2 d'abril de 1915 — Edició del VESPRE

SANT DEL DIA: Sant Francisco de Paula, cf. i fd.

Sant de dema: Sts. Urpió, Pancraci.—**Quarantena Hora.** Tridu Sant: Confraria de la Guardia i Oració, a Sant Jaume: Començarà el dia 4 del corrent mes d'abril.—**Cort de Maria:** Nostra Senyora dels Àngels, a sa iglesia.—**Demà:** Nostra Senyora de la Providencia al Pi, privilegiada.—**Misa d'avui:** Divendres Santi; color negre. — **La de demà:** Dissapte Sant, color blanc.— **Adoració nocturna:** Demà, dissapte, dia 3. Torn de Nostra Senyora dels Desamparats.

Observatori Meteorològic de la Universitat. — Director: E. Alcobé. — 1 d'abril

HORES D'OBSERVACIÓ: 8 matí i 4 tarde. — Barómetre a 0.° al nivell del mar: 758'22; 761'5.—Temperatures: Màxima, 20'2 sol; 14'5 ombra.—Mínima: 11'2 ombra; 9'3 reflector. —Temperatura a l'ombra: 13'1; 13'6.— Pluja a les 24 horas: 16'2. — Aigua evaporada en milímetres: 1'41. — Graus d'humitat: 74; 78. —Direcció del vent: S.E.; S.E.—Velocitat del vent: 54'5 km. —Estat del cel: cobert.—Núvols: Classes: C. K. N.; C. K. N. —Quantitat: 1, 0'9. — Observacions particulars: 00'0.—Sortida del sol: 5'36.—Posta: 6'16.—Sortida de la lluna: 8'14 t.—Posta: 5'35 m.

Les malaltíes de l'ESTÓMAC i INTESTINS desapareixen per sempre usant els COMPRIMITS
Escobar López
(Demani's en Farmacies i Centres d'específics.)

J. Marsans Rof i fills
Valors, Cupons, Giros, Canvi de Monedes, Comptes corrents, Viatges
(2, RAMBLA CANALETES, 2)

Gran Exposició de **Mones**
FABRICA DE DOLÇOS DE J. FERRER I GILI
Carrer S. PAU, 13 - Telèfon 1.500
Casa fundada en 1797
VENDES A L'ENGROS I A LA MENUDA

ESTALVI DE SALUT
RONYONS — FETGE — ESTOMAC — MELSA
AIGUA DE VILAJUIGA
LA MÉS RICA EN LITINA
Unica insustituïble pera prevenir i curar l'ARTRITISME i el MAL DE PEDRA
Preferida pels bons metges, és la de major venda i la MÉS ECONOMICA EN SA CLASSE
DEMANI-S PER TOT ARREU
Agent depositari: JOSEP ESCUDER ● Ballén, 95 i 97 - Telefon 3347
Despatg Central: Rambla de les Flors, 17 - Telefon 2471

Claudi Durán i Ventosa — ARQUITECTE-CONSTRUCTOR — RAMBLA DE CATALUNYA, 41
Projectes i pressupostos de tota classe d'obres
Especialitat en els de ciment i formigó armat

EL SIGLO
GRANS MAGATZEMS
FINS EL DIA 3 D'ABRIL **VENDA D'ARTICLES**
AL PREU ÚNIC DE
2'95 PESSETES
DEL 29 DE MARÇ AL 10 D'ABRIL
VENDA I EXHIBICIÓ DE
Novetats de Primavera
Preus especials i models d'última moda
en Vestits, Abrics, Bates, Refajos, Faldilles, Bruses, Sombreros, Calçat, Cotilles, Pitets, Vanos, Ombrel·les, Mocadors, etc., etc.

GUANTS Seda, fil i cotó des de **45 céntims.**
NINGÚ POT COMPETIR
324-Consell de Cent-324
LA CASA BLANCA

MOSAICHS E. F. ESCOFET & C
Ronda Sant Pere 8

Bazar de los Andaluces-S. A.
5-PLAÇA REIAL I PASSATGE MADOZ-5
Ha traslladat son Magatzem i Despatx per la venda a l'engrós del carrer **Font de Sant Miquel, núm. 6,** al
Carrer de l'UNIÓ, núm. 19

Las cajas registradoras "National" se trasladan á Pza. Cataluña, 15.

Banc Hipotecari d'Espanya
AGENCIA DE JOSEP M. MONTAGUD, ADVOCAT
Carrer de Girona, número 35. - Telèfon número 1.539

Qui tingui tos
que prengui l'antiga i acreditada PASTA PECTORAL, balsàmica, expectorant, demulcent i calmant de la TOS. Antiga preparació del Dr. Andreu. Fórmula publicada. Demanis a les farmacies.

Adobs Espinás
Rambla del Centre, 37.—Fàbrica a Sans.

Els metges diuen que
El Malte «Vigor» (paquet vermell), té sobre'l café ordinari la propietat de ser més nodriti, més tolerable i lliure de produir, com el café, insomnis. Doctor Lluís Suñé.

Les conferencies de la Lliga

El pensament català en el conflicte económic

II

«Organització industrial i comercial», per Don Lluis Ferrer-Vidal, diputat per Barcelona i President de la Cambra Industrial.

Aquest cicle de conferencies organitzades pels parlamentaris regionalistes a la Lliga van dirigides a l'opinió en general, i especialment al Govern i als homes polítics d'Espanya. Venen després de la protesta pel tancament de les Corts i de la petició de que tornin a obrir-se. Així, a l'exposició dels problemes vitals plantejats a Espanya per la guerra europea—agravació de problemes constitucionals del país, alguns—hi segueix la proposició solucionadora. El Pensament català, si les Corts funcionessin, s'exteriorizaría a les Corts, com ja va començar a fer-ho a la darrere temporada parlamentaria. Les Corts són tancades i els catalans parlen, no sols en representació d'una idea política, sinó amb l'alta representació econòmica que'ls donen els llocs que ocupen en l'organització de la producció catalana, com parlarien a les Corts. Es una obra trascendental la que ara realitza la Lliga Regionalista.

A la necessitat de la industrialització de la riquesa espanyola i de l'exportació de treball, tan sabiament, tan patriòticament estudiades pel senyor Sedó, obrint a l'esperança d'una riquesa oculta l'esperit català, ha seguit la conferencia de dón Lluis Ferrer-Vidal, sobre organització industrial i comercial. Creada la necessitat, ha de venir l'orgue. El pensament del dignissim president de la Cambra Industrial pot tancar-se en aquest principi: El productor té l'obligació de produir en condicions de competencia: estudiant i organitzant, ha de portar el seu producte, en les millors condicions possibles, a la porta de la fàbrica. Aquí ha de començar l'acció del Govern, facilitant la circulació del producte amb tots els medis que dona la ciencia econòmica. A la iniciativa i al treball particular cal apuntar-hi l'acció de l'Estat. Tota ordre, tota plan, com una disertació filosòfica, la conferencia d'En Ferrer-Vidal respòn degudament a ço que en ella es predica i es defensa. Es com una guia segura de qui coneix bé el camí i allà on va. Defensora del mètode, és metòdica, ordenada, justa. Una sabia lliçó que hauríen de llegir, fins apendre-la de memoria, els governants de l'Estat.

Potser el senyor Ferrer-Vidal no és tan optimista com el senyor Sedó; millor dit: és un'altra mena d'optimisme el seu. Home positiu, calculador, el senyor Sedó té un optimisme que en podríem dir romàntic: Creu en la força propia de les coses i dels principis. El senyor Ferrer-Vidal, que és un temperament romàntic, creu en la força de la gota d'aigua, en la persistencia, en la paciencia. Per diferents camins arriben, però, a una mateixa confiança els senyors Sedó i Ferrer-Vidal. I és que a l'un l'han dut a la política els estudis econòmics, i a l'altre ha estat la política, el catalanisme, ço que als estudis econòmics l'ha portat.

Els que ja som vells en el catalanisme, els que podem parlar de «trenta anys enrera», prou que el coneixem al senyor Ferrer-Vidal de quan els «cuatro locos» feien penyes pels cafès de Barcelona i jugavem a diaris i a jocs florals i a missatges. Cap a l'any vuitanta o vuitanta u, devía aparèixer per la penya del «Pelayo» el senyor Ferrer-Vidal, estudiant d'enginyería. La alta significació política i econòmica del seu pare li havía donat moltes relacions a Madrid, i d'elles va valerse per insertar en «La Epoca», amb el pseudonim de «Jordi», una tanda de valents articles defensant el catalanisme dels insults, més que atacs, amb que sempre se l'ha combatut. Així feu les primeres armes polítiques en Ferrer-Vidal.

En aquell temps la Catalunya industrial ens era completament contraria. Els nostres fabricants s'estimaven més confiar a l'adulació i a la servitut política els seus interessos que a la raó i a la força; la representació parlamentaria de Catalunya — molt digna tot sovint, individualment, — s'ajupía al voler dels partits madrilenys i a Catalunya triomfaven els diputats encasillats, «cuneros» algunes voltes. En Ferrer-Vidal va entrar decididament en els circols d'interessos econòmics i va portar-hi la seva fe catalanista, essent dels que més va influir en la campanya del «Concert Econòmic» i en la lleva de forces que va alçar el «Manifest dels cinc presidents».

El moviment polaviejista, que no va ésser més que una porta oberta cap el catalanisme perque hi passessin els industrials catalans, va tenir el seu home en En Ferrer-Vidal, que va presidir la Junta Catalana; però al veure, que amb el pacte amb el senyor Silvela, aquest no volía reconèixer els principis regionalistes, va disoldre la Junta polaviejista, organitzant desseguida la Unió Regionalista, la presidencia de la qual va deixar per ocupar la del Foment del Treball Nacional, contribuint, però, com el que més, a la intel·ligencia entre la Unió Regionalista i el Centre Nacional Català, de la que va eixirne, gloriosa des dels seus primers passos, la Lliga Regionalista.

En Ferrer-Vidal és dels homes que creu en l'organització, i en que hi ha molts camins per anar a Roma. La seva conferencia ho diu pla bé, responent al seu criteri.

Creu o no creu amb l'Estat, però creu que la força política pot obligar-lo a cumplir els deures que li imposa el servei del país. Un dia i un altre dia actuarà per dicidir aquesta acció que creu necessaria per que els productes tinguin les condicions indispensables per la competencia en els mercats, com creu necessaria la força que dóna una producció pròspera per imposar la actuació que ha de portar la nostra política a aquell ideal que va constituir el somni de la seva jovenesa i que tant ha fet per encaminar-hi Catalunya.

X. Y. Z.

VARIA

A UN CONEGUT. — Em penso, dilectíssim, que l'aspiració més alta d'un conegut és la seva promoció a l'amistat. Però això no és tan bò de fer com la gent pensa. El conegut ha d'observar una certa tàctica. Ha d'aparèixer en la nostra vida com una boira amorfa, vaga, i anar-se concretant, molt lentament. Té d'arriscar-se a semblar-nos passatger; una mirada nostra de cansament, un gest de distracció, han d'esfumar-lo. Ha de compareixer amb oportunitat, no ha d'estintolar-se gaire a la cadira ou seu, ha d'aprovar-nos sense aspecte d'adulació, com si imparcialment coincidís amb nosaltres; ha de vigilar-nos l'humor i obeir-lo com si obrés expontaniament. Ha de sernos lleu, gentil; facilitant-nos amb certa naturalitat artística, que el poguem deixar i pendre com un paraigües. I ha d'esperar el seu moment. El seu moment, que no pot ser apressat, és un moment parell al de la declaració d'amor. Per declarar-nos hem d'aprofitar una certa llangor en la dòna. El conegut ha d'aprofitar en nosaltres un cert descoratjament. Però encara llavores el conegut no pot parlar. Ha de badar-se només, com una flor. Ens ha de mirar amb una mirada humida que ens faci acudir, de cop i volta, la idea de la confidencia. Aleshores, plens de nosaltres mateixos, ens llencem a ser explícits, a pronunciar, mig d'esma, un monòleg en alta veu. Si el conegut interromp, anc que sigui amb una adhesió, la seva causa és perduda. Ha de seguir callant, escoltar, amb només un trasbals moderat de parpelles. I quan hem acabat, encara ha de deixar passar una mica de silenci. Sols allavores, donant-nos la mà, ha de pronunciar un sol monosíl·lab; i totseguit, allunyar-se sense pendre comiat, com si s'hagués convertit en un condemnat perpetual a l'emoció d'aquella estona. — Així consegueix que aquella nit, si el recordem per azar, el trobem simpàtic, sense saber gaire per què. — L'empresa ha reixit. Som capturats de la malla subtil i ben parada.

Però tú, apreciable conegut, ets un pobre subjecte. Mai no «arribaràs». Fa vuit dies que van presentar-nos, ¡i avui ja t'he trobat dugues vegades! Abuses. ¡I no sé qui m'ha demanat avui si et coneixía! No puc prohibir-te que visquis, ni potser que caiguis dintre la meva vida, — ¡jo no só cap tirà! Però el que et prohibeixo és que hi caiguis amb asseguranca, amb repòs, amb fatuitat: en una paraula (i dispensa el modisme violent) de quatre potes!

CALIBAN.

Al Dia

Intervenció espanyola

Podem desmentir, per altes declaracions concretes, que s'hagi ni pensat solament en cap acció espanyola sobre Portugal. Així s'ha dit en la reial cambra a un amic nostre, autoritzant-lo per què repetís la declaració.

D'on ha sortit la nova de què la repatriació d'algunes forces d'Africa i la crida dels excedents de cupu tenía relació amb un plan intervencionista sobre la república portuguesa? Aneu-ho a saber. Com si no n'hi hagués prou de campanyes a fer contra el Govern, encara hi hà qui s'inventa coses com aquesta, que no farà mal al senyor Dato, sinó a tot el país.

Espanya no deu, no pot pensar amb cap acció armada a Portugal. El somni venturós de l'unitat ibèrica no pot cumplir-se per imposició sinó per pacte. Vindrà el dia de l'unitat ibèrica? Qui ho sab. Una intelligencia duanera podría proparar-la, però no serà mai mentre la política espanyola sigui com és, mentre el temperament castellà que influeix, que determina l'acció dels governs d'Espanya, persisteixi.

Amb els procediments actuals, amb l'actual administració, millor dit, amb l'esperit que hi hà en l'administració espanyola, no s'acostarà pas cap a nosaltres el poble português.

Per fer possible l'unitat, l'Unió Ibèrica, ha de triomfar primer a Espanya el Regionalisme; una constitució federativa ha de sustituir l'actual constitució unitaria; ha de morir i s'ha d'enterrar cent canes sota terra el centralisme.

Una Espanya federada, una Espanya d'Estats vius, en vida respectuosa, podría determinar l'aproximació de Portugal. Si quelcom ha de venir de la guerra europea, és el desvetllament de les nacionalitats i la federació dels pobles per assolir altíssims ideals de civilització. Qui sab! Es que hi hà quelcom etern en la terra? Es que el dret polític prèn formes definitives enlloc del món?

Una de les aspiracions del regionalisme català és aquesta: facilitar l'unió ibèrica per què Espanya tingui amb Barcelona i Lisboa el domini dels dos mars. La raça catalana, la raça vasca, la castellana, la galaica-portuguesa, tenen encara quelcom que fer en el món; però no tal com avui viuen, no en domini d'unes sobre altres, no en domini de pobles estrangers, per forts que siguin, si no en vida de federació que faci de la unitat peninsular ibèrica un gran Estat de pobles lliures.

***

Amb gust comuniquem aquí les reials declaracions que desmenten alarmes antipatriòtiques. Podem dir — baixant un xic la font informativà — que entre Anglaterra, França i Espanya s'ha convingut la ocupació de Tànger per tropes espanyoles, modificant el tractat de Algeciras, que internacionalitzava aquella ciutat africana. Tànger passa a ésser d'Espanya per cessió de drets de Anglaterra i França... si altra cosa no decideix en son dia el Congrés de la Pau europea.

França volía que ocupessim Tànger només fins a l'acabament de la Guerra i que, també temporalment, substituíssim les tropes franceses de Casablanca, Mogador, etc.... Espanya no s'hi ha avingut, com tampoc a anar a Tànger temporalment.

Aquesta informació, que podem afirmar com si fós oficial, exigeix comentaris.

Els farem demà.

POL.

EL MÓN FA VÍA

La segona manera d'Alemanya

Tots hem admirat la eficacia meravellosa del ressort patriòtic a Alemanya. Potser la historia no recorda una galvanització tan absoluta de tot un país, amb tots els seus estaments, totes les seves fes, totes les seves escoles en el dalit de la glorificació triomfal d'un imperi. La lluita amb un semblant alcament il·luminat de tot un gran poble d'Europa, és quelcom de dur. Sos enemics no es fan il·lusions. «This is a rough war», ha dit fa poc Sir John French.

Es interessant ara anotar un canvi ésdevingut en la modalitat patriòtica alemanya. Després d'aquests llargs mesos de lluita, el patriotisme alemany no ha sofert minva, no ha conegut defalliment. Es dur, compacte, fins a la mort. Sos crits d'amor i d'odi constitueixen la obsessió de la humanitat. Però quelcom trasmudà el temps en la forma de aquell exacerbadíssim sentiment nacional; el temps, que tota cosa sotmet a alteració de posat.

«El nostre exèrcit—escriu el diputat del Centre Erzberger en el «Tag»—ha conseguit èxits meravellosos, però, (i de això no hi hà dubte) els nostres enemics no són encara vençuts i no ens trobem encara en condicions de poder dictar la pau amb l'espasa. Els heroismes de l'Hindenburg han fet a miques el perill de la rutlladora russa, però la Russia no és encara exhaurida i postrada. A l'occident les nostres tropes tenen al davant una compacta muralla enemiga».

A la «Täglische Rundschau», el professor Vogt combat les veus contraries a la potencialitat de Russia. Segons el professor, d'ençà de la guerra de la Manxuria els exèrcits russos han progressat extraordinariament, no sols en ventatges físiques, sinó en les morals. Els serveis de la intendencia són óptims, les municions abundosíssimes. Creu també el professor Vogt que econòmicament la Russia pot garantir per molt de temps la seva resistencia. Es veritat que l'abolició de la venda de l'alcohol fa perdre a l'erari 600 milions, però la Russia guanya una enorme major resistencia física, que compensa llargament la perdua material del instant. Es vèr que els russos han de recórrer a l'estranger per conseguir el diner líquid, però cal tenir en compte els inestimables tresors del país i les riqueses incalculables dels convents de Russia. La Russia te recursos agrícoles i minerals inexhauribles, i per això podrà trobar sempre, especialment a Amèrica, el diner necessari pel pagament de deutes i forniments militars.

Aquestes opinions no són pas úniques. Sense que hagi ennuvolit del tot la confiança orba, absoluta i immediata de l'èxit a la premsa alemanya, sovintegen avui unes certes apreciacions més equilibrades de la força d'altri, dels poderosos elements congriats contra l'Alemanya. No circulen ja les llegendes de peces monstruoses d'artilleria que atravessaràn les mars, de la destrucció de Londres pel Comte Zeppelin o l'exhaurimentd 'Anglaterra conseguit en un mes pels submarins de l'Almirall von Tirpitz. L'Alemanya actualment s'és reconcentrada; el bull fantàstic de la sang s'ha convertit en un determini de més valor crítica. Repetim, però, que aquesta trasmudança, que nombrosos viatgers — entre els quals algun amic nostre — han reparat aximateix dins la vida del poble alemany, no ha disminuit en un sol àtom la seva decisió vital, el seu coratge imponderable, l'esperit immens de sacrifici. Aquesta segona manera d'Alemanya podrà causar contentament en sos enemics. Però potser és una actitut més temible. La resolució d'abans era presa amb una convicció de triomf rapidíssim. Ara, però, l'Alemanya ha escrutat fins al capdavall totes les possibles contingencies, i es ratifica.

G.

GLOSARI

AMPLE DEBAT
BALANÇ

Com anunciàrem a l'obrir-lo, havem recullit en l'Ample Debat totes les opinions respectables vingudes d'estrangers sobre el criteri de la guerra sustentat en les «Lletres a Tina» i èn el Manifest signat pels Amics d'Europa. Opinions favorables o adverses, elles han pogut prou esclarir les conciencies que vacil·lessin en aquest punt. Escau avui fer el balanç dels vots. El balanç per simple enunciació, sense comentari.

Han votat en prò:
Romain Rolland.
Artur Farinelli.
August Forel.
«L'Humanité».
«Coenobium».
La «Unio pel Control democratic», de Londres.
La Lliga holandesa contra la guerra, de La Haya.
La «Cultura ètica» i la «Patria nova», de Berlin.

Han posat al criteri algun repar:
La revista «La Paix pour la Droit», que creu que el Manifest hauría de contenir, a més de l'enunciació de principis, la condemna de certs fets concrets.

El professor Vogel, que creu que el moment és oportú per l'exaltació del sentiment patriòtic millor que la dels vincles de solidaritat internacional. (A més, en una carta posterior, ha manifestat creure que una condició prèvia per què és parlés d'unitat moral d'Europa, era destruir els elements d'una elaboració de la «mentida», que afirma ésser obra franco-anglesa, en conjura contra la cultura germànica).

Han votat en contra:
L'escultor Violet, el qual creu que tots els llatins hauríen, per raó de raça, de tenir prejudici, sense cap reserva intel·lectual, per una de les parts en pugna; i a més que el moment no ha d'ésser de reflexió serena, sinó de passió.

L'hispanòfil M. Morel-Fatio, qui ha dit que el Manifest era amfibològic.

M. Aulard, amb son «trop de zèl» de convertit de nou, combat alhora Romain Rolland i nosaltres.

El poeta Lisseron qui assevera, en alexadrins, que lo primer és reduir els alemanys a que visquin «dans un fauteil» i que després «on verra».

Dupont-Buyard, qui, ademés del Manifest, denuncia com a maniobra germanòfila les eixides de M. Alcover al Rosselló.

Pellicer-Pecuchet, qui hi afegeix la denuncia de la revista «Mediterrania».

Mentre aquests testimonis se produíen, s'ha recullit, com a complement de les firmes del Manifest, les dues noves adhessions col·lectives més importants i la de la revista «España», de Madrid, i de l'«Associació Wagnerianas», de Barcelona.

Veus i ombres convocades per nosaltres han vingut també a dir son mot en l'Ample Debat.

En contra, el senyor comte de Romanones.

En pro:
Kant, qui insistí en dir en que cal que una guerra els adversaris se reconeguin mutualment un fons de moralitat cumú, car d'altra manera es faría impossible la pau.

Charles Peguy, que el mateix dia de morir al camp de batalla, anomenà amic un seu col·lega del camp enemic.

L'Arquebisbe de París, el qual, en un sermó de Quaresma, ha dit que parlavem massa de la guerra, i que millor calía dur la contemplació a les coses sobrenaturals — aquelles que a tots els cristians uneixen.

L'Ample Debat és clòs.
Ara, que cada conciencia trii.

XENIUS.

El Casino Mercantil i la Borsa lliure

Era sabut que el sistema de liquidació diaria del Casino Mercantil ofería una garantía molt superior a la liquidació per quinzenes i per finals de mes que regulava la liquidació de la major part de les Borses, incloent-hi la de Madrid. Cinquanta quatre anys de experiencia havien sancionat la excellencia del nostre sistema.

Sols una convulsió tan forta com la que produí la guerra europea, podía portar al nostre mercat la pertorbació,

que experimentaren també simultaniament totes les Borses, a excepció de la de Madrid pel seu desligament de les restants del món, a causa de la limitada órbita de les seves operacions.

Però el geni català, progressiu per naturalesa, ha volgut trobar manera d'afermar les garanties del seu mercat lliure i l'ha trobada prenent la Junta Directiva del Casino Mercantil, centre únic, fins ara, de la nostra Borsa lliure, les disposicions següents:

I. Totes les partides de la liquidació diaria que resten pendents per a la liquidació general de fí de mes, quedaràn avisades d'ofici, per posar-les a canvi cada dia amb abonament de les diferencies resultants dels canvis reguladors corrents.

II. Amb relació als canvis reguladors vigents, s'ha establert una garantía d'un tant per cent sobre el capital nominal al tipus efectiu corresponent als respectius valors, formant-se una escala de garantía amb les bases següents:

Cotització	Garantía
Fins a 20 % efectiu	2 % del nominal.
De 21 a 40 % »	3 % » »
De 41 a 60 % »	4 % » »
De 61 a 80 % »	5 ½ % » »
De 81 a 100 % »	6 % » »

i passant de 100 % fixarà la Directiva el tant de garantía.

Aquesta garantía és obligatoria sobre totes les partides pendents i comú a totes les operacions de cada soci, i és doble, perquè la presten el comprador i el venedor.

Així, per exemple, si una forta baixa en un valor determinat afectés a un dels interessats, sería coberta per la garantía aportada sobre el mateix valor sumada a les aportades sobre tots els altres valors que portés en liquidació el mateix interessat.

A més, subsisteix la facultat de reclamar la garantía mútua que ja estava establerta sobre determinada partida.

III. S'ha autoritzat les operacions de doble des del dia 15 de cada mes, de manera que, com que han de durar una quinzena dites operacions, hi ha lloc a evitar tota sorpresa i no seràn ja possible les tancades de paper o de diner, mitjansant les quals s'explotava indegudament el mercat obligant-lo a liquidacions forçades i posant-lo en situacions difícils i compromeses.

***

Veusaquí el que ens ha dit, a Borsa, parlant del mercat lliure de contractació, un banquer de Barcelona.

Creu ell, com creuen tots els que en el Casino Mercantil influeixen, que amb aquestes modificacions de la liquidació s'animaràn desseguida les operacions, les quals, si no tenen la garantía especial que el Còdi de Comerç senyala a les en que intervé agent oficial de canvi, tindràn les d'una previsora organització molt més perfecta, que ha permès, anys i més anys, que la plaça bursàtil de Barcelona passés, sense naufragis, tempestat de tota mena.

Es el que nosaltres demanavem des de LA VEU DE CATALUNYA al tractar, poques hores després del tancament de la Borsa que tant hi contribuí, dels desastres i dels remeis de la liquidació de juliol: una organització més perfecta que la que fins aleshores havía subsistit.

Les festes de Setmana Santa

Una vegada més ha quedat patentitzada la religio[illegible] nostre poble en les presents festes de Setmana Santa.

L'extraordinari moviment de la ciutat ha quedat reduit a ço que és indispensable pels seus serveis, concorrent gernacions immenses als temples, a retre homenatge als Misteris que l'Iglesia commemora.

A la sublimitat de la liturgia s'ha unit la tradició amb el perfum de la farigola i els cants populars que caracteritzaren la ciutat en passades generacions.

Els cultes del dia se celebraren en tots els temples i, amb la gravetat que les cerimonies especials hi donen, se celebraren també a la Seu Basílica.

El Dijous Sant, començaren a dos quarts de nou del matí amb les pregaries de les Hores Menors, mentre el senyor Bisbe doctor Reig es revestía de Pontifical assistit dels canonges Degà i Arxiprest i els doctors Rodríguez i Baranera.

La Capella de música, dirigida per Mossèn Vinyas, cantà una Missa del mestre Pujol (segle XVI), a veus soles. A l'hora de la Comunió, el Prelat la distribuí al Capítol i Clerecía, a l'alcalde senyor Boladeres i als regidors senyors Nolla, Puig Alfonso, Bofill i Matas, de Fortuny, Pañella, de Riba i Vallet, que ocupaven els seients de l'Ajuntament a la dreta de l'altar.

Consagrats els Sants Olis per a la diòcesi de Barcelona i per a la de Girona, que és Seu vacant, s'organitzà la professó per portar a Nostramo al Monument, alçat com anys precedents a la porta Major de la Basílica.

Després de les augustes cerimonies, es traslladà els Olis, sota talem, als Claustres, on se feu la repartició a les Parroquies. Com de costum l'Ajuntament esmorzà a la Sala Capitular.

A la tarda, després del sermó, el Prelat rentà els peus a dotze pobres a la Capella de Santa Eularia, entregant-los després roba de vestir i 10 pessetes a cada ú. Aquesta tendra cerimonia fou presenciada per nombrós concurs de fiels, que assistí també a les «Lamentacions» que es cantaren seguidament, també amb música del mestre Pujol.

Aquest matí també el Bisbe ha celebrat la Missa de Preassantificats i a l'Adoració de la Creu.

Molta gernació ha desfilat per la Sèu durant l'estada del Santíssim al monument, essent dificilíssim durant tota la tarda d'ahir entrar-hi. Igualment aquesta tarda s'ha vist concorreguda la Capella del Sant Crist de Lepant.

En totes les altres iglesies s'han celebrat solemnes cultes, assistint a la de Sant Antoni de Pàdua l'ex-patriarca de Lisboa Cardenal Netto.

Moltes iglesies s'han distingit aquest any en l'execució de música digna de tan alts misteris, mereixent especialíssima menció la Capella de Sant Felip Neri, que dirigida pel mestre Millet ha cantat les més grans composicions polifòniques d'En Palestrina i Victoria i el miserere d'En Alegri, de la Capella de Nostra Senyora de Pompeia, que ha cantat un programa semblant.

Avui, Divendres Sant, en diferentes iglesies s'ha celebrat la funció de les Set Paraules.

Com és tradició, de Sant Agustí ha sortit la processó de la Creu, que ha recorregut la plaça i les naus del Temple.

Societat Económica Barcelonesa d'Amics del País

En la darrera sessió celebrada per aquesta Societat quedaren nomenats socis residents els senyors don Josep A. Massip i don Josep M. Dalmases.

Una vegada enterada la Corporació del despatx ordinari acordà cloure el concurs de premis d'enguany per als efectes d'admissió d'instancies i quedaren nomenades les ponencies de senyors socis que han de fer l'estudi dels expedients presentats i dictaminar els mèrits dels mateixos, acordant que els noms dels senyors que formaràn dites ponencies siguin secrets.

El senyor soci don Ferràn Agulló cridà l'atenció de l'Econòmica en l'assumpte referent a la pretesa rebaixa de les tarifes de ferrocarrils que alguns elements polítics, a pretext de les pertorbacions econòmiques actuals, voldríen aconseguir, perjudicant no sols respectables interessos, sinó comprometent també utilíssims projectes per al pervindre. Estudià el senyor Agulló, per apoiar el seu prec, diversos aspectes d'aquesta qüestió des del punt de vista català que ens interessa i amb aquella amplitut general que pertoca a l'Econòmica d'Amics del País de Barcelona, atenta sempre a la defensa dels interessos essencials i generals.

La presidencia, capacitada de l'importancia de la qüestió suscitada pel senyor soci peticionari, prometé sotsmetre el prec a la Junta de Govern, la qual estudiarà detingudament tan important qüestió, assessorant-se del dictamen d'una ponencia tècnica per a sotsmetre'l a la definitiva aprovació de la pròxima reunió general.

De Turquía estant

Senyor Director de LA VEU DE CATALUNYA.

Constantinopla, gener 1915.

Des de la meva última carta del 6, no ha passat gran cosa que pugui titllar-se d'extraordinaria. El que deia referent al Banc Otomà, sembla que el Govern ha desistit de fer el seu propòsit, car els joves turcs als quals s'havíen ofert càrrecs en ell, no han volgut acceptarlos. Han contribuit an aquesta actitut noticies rebudes de la derrota soferta pels turcs en el Càucas, encara que oficialment no han sigut confirmades, induint al Govern a no incautar-se del Banc Otomà, obeint al propòsit de no descontentar més a l'opinió pública i a França i Anglaterra, pel que pugui passar en l'avenir.

Avui sembla que tots els esforços de Turquía es concentren cap a la reconquesta de l'Egipte. Un funcionari turc, tret d'allí pels anglesos, que va arribar la setmana passada, ha fet algunes declaracions a un periòdic turc d'aquí la capital, i d'elles se'n desprèn — llegint entre ratlles — que els anglesos han près moltes precaucions per impedir una invasió de l'Egipte per l'exèrcit turc.

Molts són els que opinen, entre ells la majoría dels turcs sensats, que és una utopía pensar en la possessió d'aquella comarca, i sobre tot la forma en que, si tornés a ser recuperada, poguessin els turcs conservar-la en son poder. No obstant, es construeix, amb el concurs d'enginyers i tècnics alemanys, un ferrocarril estratègic a través de la península del Sinaí pel transport de tropes turques des del Hedjaz (Terra Santa turca), fins a les vores del Canal de Suez, travessant el desert que existeix en l'esmentada península. A l'objecte de reforçar l'oficialitat d'aquell cos de exèrcit, el vinent dilluns, dia 18, han de sortir pel ferrocarril transasiàtic, via Damasc, un nombrós grupu d'oficials alemanys que han arribat durant aquests últims anys.

El Parlament segueix les seves tasques com si no passés rès, ocupat en votar els presupostos, que donen un dèficit de nou mil·lions de lliures (207 mil·lions de pessetes), calculant-se uns ingressos, que és molt dubtós puguin realitzar-se; de manera que la xifra que deixo apuntada més amunt dèu forçosament aumentar per igual quantitat que disminueixen les entrades, que el que és ara no poden pas fixar-se. Però, a més del deute indicat, el Parlament n'ha previst un'altre d'onze mil·lions de lliures, que és el a que ascendeixen els crèdits extraordinaris que ja es preveu tindràn de votar-se per atendre a les necessitats de la guerra.

Resumint: l'any financier turc, que comença el dia 14 de març, s'anuncía amb un desfalc enorme de 20 mil·lions de lliures turques, o sien 460 mil·lions de francs, sense comptar altres imprevistos i la forçosa disminució d'ingressos que vindrà a sumar-se a la xifra ja per si sola tan important.

I a pesar de la trista eloqüencia de aquests números i de l'estat d'agotament en que's trobarà l'Imperi a l'acabar la guerra, aumentada la crisi econòmica per la que sofrirà el Continent després dels desastres que l'arrunen, hi ha un periòdic turc, el «Tanine», orgue oficiós del Comité «Unió i Progrés», que té el valor de dir, després de donar compte de tan enormes pèrdues de diner, que la situació financiera de Turquía és immillorable i que l'avenir econòmic del país es presenta molt falaguer.

Sens dubte el que aquest article va escriure, devía comptar amb els ingressos que proporcionarà a Turquía la seva al·liança amb Alemanya i Austria, ja que en el pacte suscrit s'estipula, segons sembla, que els dos Imperis cristians cediràn a Turquía el 20 per 100 de les indemnitzacions de guerra que obtinguin al sortir vencedors de la lluita actual, i com aquestes no baixaràn de 100 mil mil·lions, a Turquía li tocarà per la seva part 20 mil mil·lions de francs. I clar està ¿què és mig milió de dèficit davant del prodigiós caudal que li procurarà aquesta cooperació?...

Per no desvirtuar l'efecte d'aquesta noticia, millor serà que acabi aquí la carta. — Corresponsal.

Xarxa pluviomètrica de Catalunya

La Societat Astronòmica de Barcelona comunica les següents dades de la pluja durant el mes de febrer de 1915, segons algunes estacions adscrites al seu servei meteorològic. Les xifres corresponen a milímetres d'aigua i cada milímetre equival a la caiguda d'un litre d'aigua per metre quadrat de superficie:

Cadaqués, 34'8; Castelló d'Empuries, 26'0; Empuries (Sant Martí), 30'0; Figueres, 15'9; Bagur, 30'3; Sant Sebastià (far), 34'0; Palamós, 35'2; Sant Feliu de Guixols, 25'7; Torroella de Montgrí, 37'4; Palafrugell, 44'7 La Bisbal, 25'7; El Pasteral, 6'0; Llagostera, 23'7; Agullana, 28'4; Pruit, 25'0; Camprodón, 8'0; Sant Hilari Sacalm, 29'2; Vilert-Banyoles, 8'0; Llayers-Ripoll, 14'5; Olot, 11'6; Viladrau, 31'8; Girona (Institut), 13'5; Girona (f. c. S. Feliu), 14'1; Palautordera, 22'4; Mollet, 7'5; Teyà, 9'0; Montgat, 4'6; Martorell, 15'6; Castelltersol, 17'7; Pobla de Lillet (O. C. M.), 16'0; Montserrat, (S. Geroni), 26'5; id. (Monestir), 25'0; Esparraguera, 13'8; Collbató, 20'7; La Puda (Col·legi Sant Josep), 10'6; Marganell, 20'3; Berga, 24'3; Vich, 19'9; Sant Julià de Vilatorta, 25'9; Sant Feliu de Llobregat, 17'5; Barcelona-Universitat, 15'4; id. Observatori Fabra, 12'2; id. Gracia, 13'2; Badalona, 8'4; Vilanova i Geltrú, 21'9; Vilafranca del Penedès (Estació Enològica), 34'5; Benisanet, 18'7; Tivisa, 36'0; Vandellos, 4'9; Amposta, 32'1; Corbera de l'Ebre, 32'8; Tortosa, Observatori de l'Ebre, 34'4; Riudabella, Vimbodí, 19'9; La Pena, Espluga de Francolí, 31'3; Riudoms, 15'6; Casafort-Valls, 19'2; Montblanch, 13'8; Gerri de la Sal (D. H. F.), 53'0; Prats i Sampsor, 17'2; Targa, 29'0; Borges Blanques, 20'7; Lleida, 24'1 m.; Monçó, 45'6; Benasque (Pirineus), 143'5; Sosa (Monçó), 47'5; Coll de Foix, Alfarràs, 35'9; Balas (Fraga), 21'5; Puebla de Castro, Osca, 67'2; Palma de Mallorca, 38'1; Villena (Alacant), 9'3.

Poesíes (1910-1915) de J. M. López-Picó

Això és una bella iniciativa de la «Societat Catalana d'Edicions»: aplegar en un sol volum els volums dispersos dels capdals poetes post-maragallians. Encara no son arribats a mitant camí de la llur vida: la llur obra tot just comença. I tota vegada és prou plena perquè un aplec així faci en el llur avenç una monjoia inmegligible: ja no és hora de refer una sola passa només que pel goig del simple moure's. No hi hà pel poeta cap sendera estèril: interessa d'ell la dòcil continuitat, però no la repetició de l'emoció.

Què signifiquen aquests cinc anys de la Musa Lópezpiconiana? Vetaquí una poesía com Pal·las: femenina i bella, però acuiraçada i armada, que no es dóna massa vergonya ni massa pena de ser vençuda nua per Afrodita.

En projectar-se damunt d'aquesta poesía, el nostre sentiment rebot contra alguna cosa rígida i hostil: li cal un treball d'acomodació manyaga per reposarhi a ple. I ho fa, que és una poesía més d'esperit que d'ànima. Mai el poeta, sigui de la llei que sigui, no té visió isolada. Porta dintre seu el món, divers i vivent: no com un mirall passivament fidel, ans com un mirall actiu i que comentés. Aquest comentari objectiu, en certa manera, respecte del poeta mateix—no és altra cosa que la imatge: el món de la imatge no és el món conexedor als sentits corporals; però és igualment—si no més impossiblement encara—estrany a això que se'n diría el «jo mateix» del poeta. Ara, si aquest «jo mateix» enfronta, «oposant-s'hi», la pura idea poètica, en resulta més aviat una obra de «crítica» que no pas una obra de «lírica». Entre la percepció i la creació de l'imatge hi ha aleshores un llarg interval, una trajectoria invisible, inescrutable; desapareix per nosaltres el goig de seguir el poeta com si nosaltres mateixos creéssim amb ell, i la pura emoció lírica se'ns tenyeix vivament de «sorpresa». Fa veritablement nosa aquesta sorpresa? Nó: al cap i a la fí és un afer de simple idiosincrasia; s'és «convingut» en una mena més pura d'emoció lírica, per ús de la idiosincrasia general; la poesía d'En López-Picó és un cas de idiosincrasia especialíssima. Gosaríem, gairebé, de dir que un cas especialíssim d'associació de sensacions. de vegades mòrbida i tot: la sensació de pluja s'associa amb la de la masovera que porta els fruits de la masía a la mestressa (p. 107) la del nostre cel blau i savorós, damunt la nostra terra, a la de la mel que amara el pa (p. 186). No és cap associació capriciosa o tímida; i perxò els dos termes de la imatge, si no arriben a fondre's en una vida única, independent de les llurs vides particulars, tampoc romanen estàtics com els dos pilars d'un arc; ans es desenrotllen encara en una mena de cinematografies paral·leles, riques i copçadores d'un sol cop d'ull.

No cal cercar cap vaga «música» motriu en el fons de l'esperit d'aquest poeta. Les idees poètiques, magnífiques visitadores, hi entren, esgarrifades en la llur virginitat, per la porta que a elles soles els hi és oberta. I diu l'hostatjador generós: «Vetaquí una esgarrifor que porta llevat d'eternitat; creem-li, doncs, una forma perquè hi duri». Oh creació tota concient, la més digna del nom de creació! El lirisme lópezpiconià no és un desbordament, no és un «cant», gerd i bombollant, és una «meditació»: són versos fets per un «deure» sagrat, inel·ludible, però amb la fredor relativa amb que's compleix un «deure». No surt la idea del vers, sinó el vers de l'idea. Es crear una forma damunt d'una materia incutta i rebel; i sovint aquest vers fa l'efecte d'aquelles escultures inacabades, en les quals la forma es marca apenes del bloc, que mostra encara l'ardua «successió» dels cops de cisell.

Així voldríem mirar, físicament, aquest aplec de poesíes: talment com un únic poema en pedra, encompassat dintre un contorn precís. N'embotiríem unes peces dintre d'altres, per fer més forta la fàbrica; també unes les aplicaríem damunt les altres com un preciós decorament, tant embellidor, que s'hi arriba a fer necessari i tot; no deixaríem un sol espai nú, perquè a aquesta poesía li repugna la nuesa. Veieu com mai la idea poètica s'hi ofereix despullada del seu vestit de bella «Literatura» (la «Literatura», que al cap i a la fi potser és lo més veritat del món: «This was sometime a paradox...»); si ho fa, en alguna breu ocasió fugitiva, (vegi's, per exemple, els epigrames «Amor», p. 181; «Del Plaer», p. 191), ens en pren una mena d'horror religiosa, com de la nuditat d'una dea. En aquest bell edifici, tot coopera i s'ajunta dintre un pla fonamental, segons una proporció calculada.—Ja que s'és parlat tant de la colpadora semblança de l'arquitectura a la música, diríem que les «Poesíes» d'En López-Picó, fan un temps de simfonía, (quins seràn els altres temps a venir?), els diversos temes del qual s'apleguen sota la poderosa unitat del ritme i del tò.—La part quo un dia constituí el volum «Amor-Senyor», amb la seva continuació mèsa al final d'«Espectacles i Mitologies», constitueixen la línia d'estructura; la resta, hi és constructiu, ornamental o escaducer. La resta: les «Imatges», els poemes de la ciutat i de la mar ciutadana, i els «epigrames», inacabable memorial de les curtes, sobreres esgarrifances quotidianes. L'expressió de l'amor, en aquest recull de cinc anys, descriu una corba suau i neguitosa, des de l'inquietut de l'adolescencia fins a la pau de la llar propia, conquista en la maturitat. Tots els elements de l'amor hi tenen el seu tema: l'admiració, escampada en savia lloança; el desig, adés contingut per una mena de sibaritisme magnífic i acerb. adés vessant, en lluita oberta contra la mort gelosa que hi mina a sota arterosament, o contra el pecat que hi penetra com un mal perfum; el dolor i la joia al·hats contra l'atac incessant de l'oblit; i aqueixa eclosió meravellosa de totes les potencies perceptives, per la qual la presencia i la forma de la dòna amada es retroben en cadascú dels objectes bells que els són a l'encontre: no és aquest per ventura el secret de totes les poesíes d'En López-Picó, en les quals no's parla explícitament de la «Dòna»? Es una mena de préstec mutu: si l'espectacle del món. si les mitologies de la ciutat i del mar i dels homes germans, decoren els terribles problemes de l'amor d'home i dòna, la vigoría d'aquest amor vivifica en canvi, «dóna forma» a aquell espectacle. En López-Picó madrigaleja, sí, sovint en aquesta amor velada i greu, arrelada sobiranament dintre les més profundes entranyes de la seva immortalitat ara vestida de carn; però en el seu divagar de viatger curiós, «ama» cada cosa que veu i palpa, com un objecte del seu amor. L'ama consirant-lo. Una consiració de la qual només ens pervé la ressonança, les últimes ones del cercle d'ones mogut al bell colpiment.

Quan es farà, d'aquí anys i anys, la revisió dels poetes d'avui, l'obra d'En López-Picó (la de fins ara, aquestes «Poesíes 1910-1915»; qui sab després?; però amb certs artistes (m'arriscaría a fer joguesques d'averanys) haurà de ser acceptada o rebutjada en bloc; i les antologíes només podràn incloure'n les peces soltes, entre dues línies de punts suspensius, com qui arrenca d'un gran poema un episodi triat.

Carles RIBA.

Sessió de l'Ajuntament

El sectarisme dels radicals

Consistori del dia 1 d'abril de 1915

¿Presidencia?

L'alcade senyor Boladeres va dir que no presidiría aquesta sessió, i va delegar la presidencia al tinent d'alcalde senyor Vidal i Valls, nacionalista; aquest la va delegar al senyor Rosés, regionalista; aquest la va delegar al senyor Vallet, de la defensa social; aquest al senyor Montanyola, regionalista; aquest al senyor Matons, nacionalista; aquest al senyor Nolla, regionalista, i aquest al senyor Juncal, radical, en qualitat de tinent d'alcalde accidental del districte VII, per ausencia del senyor Pich.

A l'hora de consuetut començaren de arribar regidors. Al peu de la porta del Consistori s'estaven esperant els radicals. Al la secretaría els regionalistes també esperaven, no volent cap d'ells obrir la sessió.

Per fi arriba el senyor Juncal i

Comença la sessió

Ocupà el senyor Juncal la presidencia i manà que sonessin els timbres, anunciant que anava a obrir-se la sessió, i acudiren al Consistori els regidors radicals senyors Fabra, Rocha, Arola, Folo, Martorell, Vila, Baluguera, Quadrench, Colominas, Fuster, Ballester; els regionalistes senyors Fortuny, Montanyola, Rovira, Pañella, Bofill, Busquets, Puig Alfonso, Rita, Nolla, Cararach, Grau, Riba; el de la Defensa Social senyor Vallet; el jaumí senyor Llanza, i el lliberal senyor Grañé.

Poc després va entrar el regionalista senyor Rosés.

A la tribuna de la premsa hi havía els redactors del «Correo Catalàn», «La Publicidad», LA VEU DE CATALUNYA, «El Poble Català», «El Progreso», «El Noticiero Universal», «El Liberal», «Las Noticias», «El Día Gràfico», «El Diluvio» i «Diario del Comercio», i moltes altres persones que no feien més que destorbar.

La tribuna pública era plena de...

Eren dos quarts de sis.

Es llegí i fou aprovada l'acta de la sessió anterior.

Una proposició

El senyor Pañella, abans de començar la sessió, havía entregat a la presidencia una proposició firmada pels senyors Montanyola, Bofill, Grau, Rosés, Pañella, Nolla, Cararach, Vallet, Busquets i Rovira, demanant que, tenint en compte la festivitat del dia i en consideració als sentiments d'una gran part dels regidors, s'alcés la sessió.

Demanà que's llegís la proposició presentada.

El president. — Després del despatx oficial.

El senyor Pañella. — Demano, doncs. que's llegeixi després del despatx oficial.

El secretari el llegeix i entre les comunicacions hi havía un informe de la Comissió d'Hisenda senyalant la consignació aplicable per la despesa de 1.500 pessetes que importaràn els treballs de trasllat de la meitat de les taules del mercat de flors, qual despesa aprovà l'Ajuntament en sessió del dia 18 del mes passat.

El senyor Juncal. — Havent-hi en la sessió algún tinent d'alcalde de major categoría, l'invito a que ocupi la presidencia. Em refereixo especialment al senyor Montanyola. (Aquest surt de la Sala.) Demano que consti en acta la sortida del senyor Montanyola. Demano que's llegeixi l'article 11 que tracta de la Presidencia de les sessions. (Es llegeix, i entra després i demana la paraula el senyor Montanyola.)

El senyor Montanyola. — Jo he de defensar totseguit la proposició que he redactat i que firmo en primer terme, i, per tant, no puc ocupar la presidencia.

El senyor Arola li diu que quan s'hagi de discutir la proposició podrà deixar la presidencia.

El senyor Martorell fa un discurs per dir que ja li sembla bé que el senyor Juncal sigui a la presidencia.

El senyor Arola insisteix en que el senyor Montanyola ocupi la presidencia.

El senyor Juncal. — Que's llegeixin els articles que tracten de l'ordre amb que s'han de discutir els assumptes en la sessió.

El senyor Montanyola. — Demano la paraula.

President. — Després de llegir els articles.

El senyor Pañella. — Demano la paraula.

President. — No hi ha paraula.

El senyor Pañella. — Demano la paraula.

President. — El crido a l'ordre per primera vegada. (A cops de campana damunt la taula, despòticament, intentava privar d'enraonar.)

El senyor Pañella. — Demano que sigui llegida la proposició que reglamentariament ha sigut entregada a la presidencia i que aquesta acaba de dir-me que sería llegida després del despatx oficial. Faig constar que se'm nega un dret que concedeix el reglament. Això és un atropell de la presidencia.

El senyor Arola. — Demano que no's permeti fer ús de la paraula per això.

El senyor Fortuny. — ¿Quí presideix aquí?

El senyor Arola. — Tots.

Hi hagué confusió mentre el secretari llegía els articles i la presidencia li manava que seguís llegint els dictamens de l'ordre del dia. Se'n llegí un.

El senyor Montanyola manifestà que per respecte a la solemnitat del dia i per consideració als sentiments religiosos de molts dels regidors, demanava que's suspengués, fins a la sessió vinenta, la lectura i discussió d'aquell i dels altres dictamens de l'ordre del dia, i que s'aixequés la sessió.

A l'efecte, va presentar la corresponent proposició incidental.

El senyor Arola digué que també s'hauría d'haver tingut respecte a un acort consistorial (el que autoritzava la circulació dels carruatges els Dies Sants) i no falta qui no n'hi ha tingut; demana al president que no permeti reproduir la proposició, com s'estava fent.

El president digué que la proposició no era pertinent.

El senyor Montanyola es dol de que s'intenti privar-li el dret de demanar la suspensió de la sessió quan moltes altres vegades allí mateix s'ha fet cosa igual per diferents motius (cridoria lerrouxista). Sostingué enèrgicament el seu dret a defensar la proposició i demanà que respecte d'ella es prengués un acord com procedía. Si l'alcalde no ha posat el «cúmplase» esmentat, discutiu-lo amb ell. Ara heu pogut celebrar sessió, doneu-vos per satisfets en la desatenció vostra, i no molesteu més als regidors que hi venim amb disgust. Per respecte i consideració a les idees dels companys, ja que no per altra cosa, haurieu d'accedir a alçar immediatament la sessió.

El president digué que per consideració l'havía deixat parlar fòra de l'ordre del dia.

El senyor Arola demanà la lectura de l'article 30 i que es digués quina pertinencia tenía la proposició amb la discussió del dictamen.

El senyor Montanyola: No hi ha ningú que, respectant el reglament, em pugui negar el dret de presentar, en qualsevol moment, una proposició demanant la suspensió o l'aixecament de la sessió. Digui el Consistori si prèn o no en consideració la proposició meva.

El senyor Arola insistí negant la pertinencia.

La presidencia preguntà si la proposició es prenía en consideració.

Gran avalot dels lerrouxistes: crits de sí i altres de nó i de que es voti.

El senyor Arola tornà a insistir amb lo de la pertinencia.

El senyor Fortuny demanà que es complís lo demanat per la presidencia; que es votés la presa en consideració.

President: Jo sols em refería a la primera part de la proposició; lo de la suspensió del dictamen.

El senyor Martorell: Jo vull discutir la presa en consideració, i sobre això parlaré llarga estona.

El senyor Arola insisteix en lo de la pertinencia.

El president: Es pertinent la primera part de la proposició i aquesta és la que votarem.

El senyor Pañella: Nosaltres creiem que s'ha de votar tota, perquè lo que demanem és que s'alci la sesssió. (Interrupcions dels radicals).

El President: ¿Es pren en consideració la primera part de la proposició?

Hi ha confusió novament: els uns demanen que es llegeixi i es llegeix l'article sobre proposicions incidentals, altres que es llegeixi i es llegeix la proposició, altres que es llegeixi i es llegeix un llarguíssim dictamen per veure quina relació hi ha entre el dictamen i la proposició.

El senyor Montanyola, estranyant-se d'aquesta resistencia, que sería inexplicable si no fos inspirada per un esperit d'intransigencia sectaria, insistí en que lo que procedía era veure si el Consistori prenía o no en consideració la proposició llegida, i demanà a la presidencia que fes la pregunta.

El president digué que era ell qui havía d'interpretar el reglament. Sols es pot votar si el dictamen llegit és o no urgent i ja he tolerat prou que es parlés sobre la proposició.

El senyor Montanyola, planyent-se vivament de l'espectacle dolorós que s'estava donant, per la intemperancia dels radicals, va protestar amb la major energía de l'arbitrarietat de que's feia objecte a la minoría regionalista, aprofitant el desig d'aquesta d'evitar avalots i enutjosos incidents, i va condemnar fortament el procedir incalificable, parcial i anti-reglamentari de la presidencia, a la qual va anunciar un vot de censura.

El president digué que entenía estar dins de la llei i ordenà que es votés el dictamen llegit.

El senyor Pañella: Que la votació sigui nominal.

El senyor Fortuny: Si m'haguessin anunciat un vot de censura per delicadesa ja hauría deixat la presidencia.

De la votació resultaren 13 vots dels radicals en favor del dictamen, i 15 dels regionalistes i dretes en contra, quedant, per lo tant, aquell rebutjat.

El senyor Rosés ocupa la presidencia.

Havent-se de procedir reglamentariament al nomenament d'una comissió consistorial a la qual havía de passar el dictamen rebutjat, es suspengué la sessió al fi de que els regidors poguessin posar-se d'acord respecte de la candidatura.

Durant la suspensió es tractà pels regionalistes de veure si era possible d'evitar un espectacle d'escàndols, més de sentir en dies com aquests solemnes, cercant una solució al conflicte plantejat pel sectarisme, la desconsideració i la intemperancia radicals.

Se reuniren apart els radicals i els regionalistes i no s'arribà a un acord per qüestió de procediment.

Represa la sessió, foren elegits per la comissió consistorial els senyors Pañella, Vidal i Valls i Ballester.

A l'anar a seguir el despatx, el senyor Bofill, regionalista, va proposar que no's despatxessin altres dictamens que aquells que ningú volgués discutir i que immediatament després, i pels motius al·legats anteriorment, es suspengués la sessió.

El senyor Juncal, radical, va dir que estaven en sessió ordinaria i que la discussió de l'ordre del dia es podía fer més o menys llarga, per lo qual no volíen adquirir cap compromís. Després de llesta l'ordre del dia es podrà parlar d'acabar o no la sessió. No podem atendre al senyor Bofill.

El senyor Bofill insisteix.

El senyor Martorell apoia la transacció proposada pel senyor Bofill i demana a aquest que la presenti per escrit, esperant que el Consistori l'acceptarà.

El senyor Juncal excità a la lectura del dictamen i digué que, després de l'ordre del dia, ja's parlaría de les proposicions d'aixecar la sessió, però que, en cap cas, volía que s'al·legués, com a motiu, la sentetat del dia.

El senyor Bofill va fer remarcar que es rebutjava una proposició que evitaría llargues discussions enutjoses.

El senyor Juncal va replicar que no l'havíen entès.

El senyor Martorell va posar a la consideració dels radicals allò que segurament succeiría si no's conformaven amb la proposició del senyor Bofill: es reproduiría la d'aixecar-se la sessió immediatament, els radicals hi presentaríen gran nombre d'esmenes i passaríen les hores en estèril debat.

Es llegí la proposició.

El senyor Juncal demanà la suspensió de la sessió per reunir la minoría radical.

Hi accedí la presidencia, i al renuarse la sessió, la proposició fou aprovada en votació ordinaria, i es despatxaren ràpidament els dictamens que no oferíen discussió. Bona part d'ells va quedar damunt la taula.

A les 7'40 va alçar-se la sessió.

***

Mentre es celebrava la sessió de l'Ajuntament, a la plaça de Sant Miquel hi havía un nombrós grupu de gent que esperava torn per entrar a la tribuna pública del Consistori.

Es coneix que n'hi havía de distintes opinions, perque es mogueren fortes discussions que acabaren a bofetades i a bastonades.

Hi acudiren els municipals, guardies de seguretat i guardia civil a posarhi pau. Perque ningú hi tingués rès que dir se'n va agafar dos de cada opinió i foren portats a la Delegació.

El governador va anar en cotxe fins a Cà la Ciutat per enterar-se dels successos.

***

Donant mostres d'un gran valor anticlerical, el regidor senyor Juncal va anar en cotxe a la sessió i va passar pel carrer del Bisbe en aquella hora que més concorregut estava pels fidels que anaven a visitar les Estacions Santes.

—¡Que hermosa y bonita estás!
¡Tu carita es una rosa!
¡Quiéreme como te quiero!
¡Quisiera hacerte mi esposa!
—Está muy ajado usted.
Tome Fosfo-Glico-Kola
de Domenech, y yo sola
con mi alma le querré.

Espectacles

Gran Teatre del Liceu

Empresa JOAN MESTRES.—Temporada de Primavera. Companyia d'òpera italiana de primissimo cartello. Debut diumenge amb l'òpera

LAKMEE per la eminent diva **Barrientos**

Frau, Aceña, Bertràn, Taccani, Morro, Bettoni, Oliver, mestre Mascheroni. Segueix obert l'abonament a 27 funcions de nit i 5 a tardes de festa. L'Empresa, a precs de moltes famílies, ha obert un nou abonament a 5 funcions de moda que tindràn lloc els dimecres de cada setmana, que quedarà tancat el dissapte.

TEATRE CATALA Romea

Tournée artística FRANCISCO MORANO.—Debut Dissabte de Gloria: «Papá Lebonnard» i «La canción bohemia».—Diumenge, tarda, «Papá Lebonnard». Nit, «Los muñecos».—Dilluns: Tarda, «Los muñecos». Nit, estrena sensacional: «Los semidioses».

TEATRE TÍVOLI

Circo Ecuestre RANCY

Dissapte de Gloria. Debut d'una gran companyia ecuestre, acrobàtica i còmica procedent dels primers Circos d'Europa. Números nous a Barcelona i de primer ordre: Les Huri Guno (7 xinos. 7) Els famosos kanguros boxeadors Bowden & Cardenay, els reis del ciclisme còmic: Trio Orth; gimnastes extraordinaris: Mr. Rancy, amb sos vuit caballs alaris, Mme. Rancy Houcke, primera ecuyère a l'haute école. Els celebrats i graciosos clowns Alors i A. Vincent, Pipo i Saefer, Labugne et Coco i molts altres números extraordinaris. — Diumenge i dilluns, tarde i nit, grandioses funcions.—Se despatxa a comptaduría.

TEATRE DE NOVETATS

Direcció Pepe Bergés. — Demà, dissapte de Gloria.—Nit, a dos quarts de deu, 1.ª de la serie. Primer L'entremès de D. Amando Oliveros

Los hombres

Estrena a Espanya

de la revista de gran espectacle en 2 actes i 8 quadres dels senyors Josep M.ª Jordà i Alexandre Soler, música d'Amadeu Vives.

Plastic Films

primera parella de ball Diego Vincenti i Comtesse E. de Villeneuve. Decorat Moragas i Alarma, Josep Castells, i Soler i Rovirosa. Sastreria Granger, Mercè Servat, Casa Junito, Casa ... i Casa Coderch. Choreografia [illegible] en escena Alexandre Soler. Instal·lació maquinaria i vapor casa Fuster, Fabre Germans. — Diumenge i dilluns, tarde i nit, 2.ª, 3.ª, 4.ª i 5.ª representacions.

Plàstic Films

Nota: En vista del número demanat de localitats, se despatxa a comptaduría per les 5 primeres representacions.

Gran Cine Eldorado

Dissabte: Inauguració temporada de Primavera

ESTRENA

de la monumental pel·lícola, grandiosa reconstrucció històrica, d'una importancia i interès extraordinaris.

JULIO CÉSAR

2.500 mts. Exclusiva per aquest Cine

Obra mestra de la gran casa Cines, de Roma, autora de «Quo vadis?», «Marco Antonio y Cleopatra», «Escuela de héroes» i tantes altres que han fet célebre tan renomenada marca.

JULIO CÉSAR

que's projectà davant SS. MM. els Reys d'Italia i Espanya, mereixent les més grans alabances de tan augustes persones, segueix sa marxa triomfal en tots els països del món, alcansant en totes parts un èxit tan unànim i universal com merescut i havent-li prodigat tota la premsa mondial els més calurosos elogis

Lo més grandiós

20,000 persones en escena

Enlluernadora presentació

Lo més artistic

ESTRENA DISSABTE DE GLORIA ESTRENA

Gran Teatre Espanyol

Companyia Colvo-Vico

Demà, dissapte, a un quart de deu, nit, El drama històric en 5 actes i 8 quadres, amb decorat Ros i Güell

ISABEL LA CATÓLICA

amb el quadre

LA RENDICIÓ DE GRANADA

Gran presentació, 4 altius cavalls, nombrosa comparsería, sastrería exprofessa. Butaca i entrada 1'50 ptes. Entrada general, 35 cèntims.

TEATRE IMPERI

Dissapte de Gloria, 3 d'abril. Nit, a tres quarts de deu. Inauguració de la temporada de Primavera. Grandiosa companyia de varietés. Debut de l'hermosa canzonetista La Favorita. Debut del Trio Gómez, els reis de la jota. Debut dels duettes còmics Les Santos Fery. Debut dels excèntrics Les Ramper. Debut de la simpàtica ballarina La Hurí. Debut de la notable ballarina Julia Borrull, acompanyada amb la guitarra pel reputat tocador Miquel Borrull, balls i cançons gitanes. Reaparició de les eminents estrelles

Raquel Meller i Tórtola Valencia

Diumenge, tres grans seccions especials. Tarda, a dos quarts de quatre, i a les sis. Nit, a tres quarts de deu. Tarde i nit, debut de la incomparable «chanteuse lumineuse» Mme. Lipis, grandiosa atracció.—Es despatxa a comptaduría.

Saló Catalunya

GRAN CINE DE MODA

DISSABTE DE GLORIA

Grandiós aconteixement

:: Insuperable estrena ::

La pel·lícola més extraordinaria, més bella i interessant que registra la historia de la cinematografía:

LA GORGONA
LA GORGONA
LA GORGONA

Obra magna de Sem-Benelli

autor d'importants i celebrades obres, entre elles la de fama mondial: «La Cena de Burlas», que tants admiradors té.

LA GORGONA
LA GORGONA
LA GORGONA

Obra mestra de la casa Ambrosio

Hermós assumpte històric

Grandiositat artistica

Sumptuosa presentació

DISSABTE DE GLORIA, ESTRENA

Publicacions rebudes

—«Sobre Especialismo, Especialidades y Especialistas», per Santos Rubiano. — Madrid, Impremta Clàssica Espanyola.

—Números 1 i 2 de l'any 38 de

la «Revista Tecnològico-Industrial», que publica mensualment l'Associació d'Enginyers Industrials, Barcelona.

—Memoria, Balanç i Estats de la Caixa d'Estalvis i Montepio de Barcelona, de 1914.

—Llista de socis del Centre de Mestres d'Obres titulars de Catalunya.

—Núm. 161 de «El Teatre Català».

—Núm. 96 de «Feminal», amb esplèndides il·lustracions femenines.

—S'ha publicat el núm. 62 del Butlletí de la Cambra Oficial del Comerç i Industria de Sabadell.

Publica un notable sumari, entre'l que hi hà un estudi de la personalitat den Josep Duràn i Camps, mort recentment, i un article den Rodón i Font sobre el retrat de Don Alfons XIII, teixit a l'Escola d'Arts i Oficis d'aquella ciutat.

—S'ha publicat el núm. 7 de la notable revista sabadellenca «Ars», que dirigeix el distingit literat don Francisco de P. Bedós.

A més d'una abundant i escollida part gràfica, conté originals den Manuel Ribot i Serra, Alexandre Plana i altres.

NOTICIES

DE BARCELONA

A la Cotonera Catalana, situada a la carretera de Valencia, demarcació de Sant Martí, l'obrers Joan Pomés, de 32 anys, blanquejador, al desvaporar una caldera va rebre un raig de vapor als peus que li produí cremades d'alguna importancia.

Fou curat de primera intenció al dispensari de Sant Martí, i després portat al seu domicili, carrer de Sant Agustí, núm. 12.

«Paraigües Cardús Portaferrissa 10.

— Els mobles de Mèdula de jonc no poden arribar d'Alemanya: es fabriquen al Passeig de Gracia, 115.

Un carro, que pogué fugir, atropellà al carrer Comtal a Pilar Vilar, de 50 anys, soltera, ocasionant-li una luxació del braç esquerre, de pronòstic reservat.

—Un auto, que també conseguí fugir, feu rodar per terra a Francesc Rodrigo, de 16 anys, dependent adroguer, causant-li una forta contusió al ventre.

L'accident passà a la Ronda de Sant Pere, davant del carrer de Girona.

— Gastròfil universal del Dr. Greus és el medicament més ràpid, eficaç i segur que es coneix per a curar aviat i radicalment les malalties de l'Estòmac.

—L'enflaquiment és produit per la falta de nodrició en la majoria dels casos i depén de les males digestions que dificulten l'assimilació. Tal passa en la inapetencia, dispepsia, vòmits, diarrees. Amb l'ús de l'«Elixir Estomal», de Sáiz de Carlos, guanyen aquests malalts extenuats fins a 6 i 8 kilògrams en dos o tres mesos, arribant al pes normal.

Pròximament sortirà a llum el primer volum de «Narracions extraordinàries», degut a la ploma del jove escriptor En Joan Santamaria i Monné.

Aquesta obra ha merescut la privada lloança de crítics competents i és esperada amb interès.

- La Gorgona

obra magda Sem Benelli. Saló Catalunya.

— Els cafés LA PORTORRIQUEÑA són els més fins i aromàtics. Bonsuccés, 3.

Un vei del passatge den Romàn, vegé passar un noi de 10 anys amb una massa a la ma, i creient que picaría a la porta [illegible] abús que's comet aquets dies de Setmana Santa —, li prengué ventatge i li donà una garrotada causant-li una extensa contusió al colze esquerre.

El noi fou curat al dispensari de Gracia, i l'excessivament furiós vei fou denunciat al jutjat.

- Peps Fonógrafs Odeón i discs. Carrer de Sta. Agna, 21.

Fou curat al dispensari de Sans el noi Josep Vives, de 12 anys, qui presentava contusions a les orelles.

Segons la mare del pacient, el mal provenía d'una pallissa de l'encarregat de la fàbrica del vidre del carrer del Carmel, on el noi està d'aprenent.

Se'n passà denuncia al jutjat.

— En época de malalties infecciosos molts metges recomanen beure l'aigua mineral natural VICHY CATALA que surt del manantial a 60 graus de temperatura i está lliure de microbis.

Dos mínyons, l'un flequer i l'altre taverner, s'empaitaven per diversió al carrer den Fonollar, i en una de les escomeses, toparen amb una dòna de 26 anys, la feren caure, i amb la caigudа, s'ocasionà contusions d'importancia al cap, braços i cames.

Fou auxiliada al dispensari de l'Alcaldía.

- La Gorgona

obra magda Sem-Benelli. Saló Catalunya.

L'encarregat d'una fàbrica d'agulles del carrer de la Diputació, 112, requerí l'auxili de dos municipals per la detenció d'un obrer de la casa, al qui acusava d'haver furtat 88 grams de plata valorats en 10'56 pessetes.

Havent-li sigut ocupat el furt, l'indicat obrer fou posat a disposició del jutge.

—Fosfo-Glico-Kola-Lecitinat cura inapetencia. B. Doménech. Rda. S. Pau, 71.

Com tots els anys, diverses entitats chorals obsequiaràn demà, dissapte de Gloria, a la mit, els socis del Centre Autonomista de Dependents del Comerc i de l'Industria, amb les tradicionals Caramelles.

Entre les societats que tenen anunciada llur visita al Centre, hi figuren Catalunya Nova, Joventut Violetana, Cantaires del Districte Segón, Agrupació Choral Barcanona, etc.

El Consell Directiu del Centre es complaú en convidar a la festa, a tots els socis del mateix i a les llurs families.

— No compreu Lavabos, Banys, Vapers, etc., etc., sense abans visitar la gran exposició de la casa Lacoma G. Passeig de Sant Joan, número 44. Preus ventatjosos.

El «Gremi de Professors particulars de Catalunya» el diumenge pròxim, a les vuit tindrà Missa de Comunió l'altar de Sant Angel de la parroquia de Santa Agna, en sufragi de l'associada difunta donya Josepa Serralta (a. c. s.), i a les onze, es reunirà la Junta directiva.

—Dia 3 abril. En el Cine ELDORADO.

JULIO CÈSAR

Demà, sota la presidencia del senyor Bisbe i altres autoritats, tindrà lloc, a les quatre de la tarda, al Foment del Treball Nacional, la inauguració de la tòmbola organitzada pel Gremi de professors particulars de Catalunya, a benefici de la seva caixa de vellesa i estalvis.

—**Rellotgeria Girod**: Plaça de Catalunya, 4. Fàbrica-Magatzem de rellotges.

El Comitè Suprem de la Federació Femenina contra la tuberculosi distribuirà la subvenció de 4.935'15 pesetes, otorgada per l'Ajuntament en 1913, en deu pensions per a l'estada al camp de deu nois depauperats o de families tuberculoses i pobres durant el temps necessari al seu restabliment complet.

També destinarà part del donatiu dels hereus de D. Eduard Conde per a dues pensions amb el mateix objecte de les deu anteriors.

Per a que puguin beneficiar-se els citats nens pobres i depauperats, el Comitè obre un concurs en les següents condicions:

Primera. Podràn optar an aquestes places, en nom dels nens necessitats, els pares, encarregats tutors, com les mares viudes i pobres fins el dia 30 d'abril de 1915.

Segona. Els que sollicitin places deuràn acreditar la seva condició de pobresa i intatxable conducta moral, amb certificats de les autoritats civil i eclesiàstica (alcalde de barri i rectors).

Tercera. Els nens quedaràn durant el temps de la pensió baix la tutela i cuidado immediats de la Federació Femenina contra la tuberculosi, proporcionant-los-els instrucció i educació en les localitats on resideixin, segons prescripció facultativa i proveint les seves diverses necessitats.

Quarta. Els incidents i previsions que puguin sorgir de l'estada dels nens al camp, es resoldràn pel Comitè Suprem, sense intervenció directa o indirecta de les families.

Quinta. Tot lo no consignat en aquestes bases es resoldrà d'igual manera pel Comitè Suprem.

Sexta. Seràn preferits els nens i nenes més necessitats, entre els més nèts, autoritzant-se a les senyores, per a la comprovació d'aquests extrems en el domicili de l'interessat.

Sèptima. Les sollicituts s'entregaràn al domicili de la presidenta donya Leonor Canalejas de Farga, Lauria, 93, tercer, segona, tots els dies no festius, de set a vuit de la nit.

Cellers Campllonch
Premi del Ministre de Foment
Despatx a Barcelona: C. Valencia 229 — Penedés blanc rosat i tint, embotellats a r. 0,30 litro. Altres classes a 0,25.

La conferencia que el popular actor don Joaquim Montero donarà aquesta vetlla, en el local social de la «Associació Montero», Aribau, 21, interior, versarà sobre el tema «L'afició al teatre».

—Dia 3 abril. En el Cine ELDORADO.

JULIO CÉSAR

BRONQUITIS

TODAS SE CURAN CON EL JARABE AL NARCIL **YER**

Amb arreglo a lo previngut en l'article 30 del Reglament de 29 de desembre de 1911, durant tot el mes d'abril estaràn exposades al domicili de la Cambra de Comerc i Navegació d'aquesta ciutat les llistes rectificades dels seus electors.

- La Gorgona

obra magda Sem-Benelli. Saló Catalunya.

L'Unió Professional d'obrers carregadors i descarregadors del moll, en sessió celebrada al Casal Popular, acordà nomenar per al Consell Comunal de la mateixa els companys següents: Don Llucià Tapia, president; don Jacinto Muela i don Manuel Andrés, vis-presidents; don Francisco Caymons, secretari; don Valentí Mariages i don Joan Vila, vis-secretaris; don Lluis Sam-

DEL BISBAT

—Va estar a visitar al doctor Reig el diputat a Corts senyor Llorens.

AL PALAU DE JUSTICIA

—En la causa que's segueix contra don Francisco Iglesias i Balart, i altres, pels suposats delictes de sagrestament i estafa, la Secció primera d'aquesta Audiencia ha confirmat l'auto del Jutjat de primera instancia en el que's revocava el processament que s'havía dictat contra els mateixos.

Fonamenta la seva resolució amb la manca absoluta d'indicis de criminalitat, condició indispensable per a tot processament.

DE SPORT

—El passar diumenge va tenir lloc al Club de Mar del Centre Autonomista de Dependents de Comerç i de la Industria, una bonica festa que va revestir els caràcters d'una veritable solemnitat.

Fou botat a l'aigua el nou iol que acaba d'adquirir dita entitat, i que segons els intel·ligents reuneix immillorables condicions, essent batejat amb el nom de «Monturiol». Fou presidida la festa i apadrinat el iol pels senyors néts de l'inventor català don Narcís Monturiol, tan injustament postergat pels homes de la seva época, que no saberen donar a l'eximi inventor la deguda importancia a sos grans descobriments en pro de la navegació submarina.

El modest, però delicat homenatge a l'home eminent, que dedicà la Junta del Club de Mar a la memoria del nostre compatriota, fou una festa que mereix els més sincers aplaudiments, car demostrà que sab agermanar molt acertadament la propagació del sport amb aquestes manifestacions de cultura patria.

D'ESPECTACLES

—Al cine Eldorado i en sessió particular de proves, hem vist una pel·lícola portada per un operador yanki, Mr. Simon, i presa al Càucas, durant els primers temps de la guerra turc-russa.

L'operador anava amb l'exèrcit turc i ens ofereix una llarga serie d'epissodis de mobilització, marxes, escenes de campament, focs d'artilleria i fins algunes fases de combats, que són autènticament presos i, per tant, resulten d'un interès extraordinari. En canvi, de l'autenticitat rigurosa d'algún quadre, es permès dubtar.

Afegeixis a això una serie de vistes de Constantinopla i dels Dardanels i es tindrà un conjunt que és sens dubte el millor que fins ara ha sigut presentat a Barcelona referent a la guerra.

També s'hi ha exhibit un'altra pel·lícola de llarga durada, «Andrea la encantadora», drama, o millor dit, serie de drames de la vida de les grans capitals, i així mateix de gran interès.

NECROLOGIA

A la tendra edat de 19 mesos ha pujat al Cel el xamós nen Ramón Soler de Casacuberta, fill de l'il·lustrat farmacèutic don Ramón Soler i Aranda.

La mort de l'agraciada criatureta ha causat el sentiment que és de suposar als seus aimants pares, avies i demés parents, dels quals era l'encant i l'alegría.

A tots els acompanyem en la seva pena i desitgem que'ls serveixi de lenitiu en ella la certesa que poden tenir de que'l ser benvolgut que acaben de perdre en aquest món, des del Cel pregarà per ells a fi de que un dia puguin anar a fer-li companyía en aquell lloc de felicitat eterna.

DEL GOVERN CIVIL

—La policía detingué a un subjecte per haver robat 20 peces de cànem d'un carro parat a la cantonada del Paralelo i del carrer de l'Assalt.

Fet un registre al seu domicili, foren trobades algunes peces de percal, del es quals no sapigué explicar la procedencia.

MUSICALS

—El número de la «Revista Musical Catalana», corresponent al present mes de mars que publica l'Orfeó Català, inserta el següent interessant sumari: «Cançons populars d'esglesia», Lluis Romeu, Pvre.; «La música a Catalunya: aplega de materials per contribuir a historia», Josep Soler i Palet, Francesc Pujol i Vicens M.ª de Gibert; «Des d'Alemanya», Konrad Bamugarten; «Des de Madrid», Enric C. Gomà; «Orfeó Català», «Memoria del Secretari, llegida en la junta general», Manuel Rocamora; «Invitació»; Teatres i concerts i Noves.

Es recomanen, principalment, de la precedent llista, els treballs sobre les cançons d'esglesia i la música a Catalunya per la importancia d'alguns documents recullits; i, a més, les seccions d'actualitat com són les correspondencies, crítica i noticies musicals.

—De les transcripcions per a piano, «L'Anell del Nibelung», que ve fent el conegut professor Agustí Quintas, la última donada a llum «Murmulls de la Selva», del «Sigfrid», en acaba de convèncer de que en aquesta feina hi té tot el domini, i que ben pocs, fins tractant-se de firmes estrangeres, hauràn assolit el que ell al passar l'obra originaria al piano.

Deiem en presencia de sa anterior transcripció «La Walkyria», que mai ens hem sentit inclinats an aquesta mena de treballs, perquè l'autor, generalment no deixa més que lo essencial dels motius, i desfigura la grandesa de l'obra mare, glosant o fantasiant amb més o menys mecànica allò que li sembla pot brillar a mans d'un concertista, sense preocupar-li el gènesi o la veritat del primitiu compositor. I a més, perquè és tan difícil reunir en un instrument allò que per a molts ha estat escrit, que la transcripció resulta neulida i sense l'apoiament necessari de la massa.

Se salven comptades composicions de aquesta mena perquè són pianístiques per naturalesa o perquè els seus transcriptors ho són de talla, i entre aquests últims no ens dol posar-hi an en Quintas, qui allavors, el mateix que avui amb els «Murmulls de la Selva», dona una nota ben falaguera de com els nostres joves músics saben respectar i treballar en coses serioses. En Quintas agombala les dificultats per a fer ressorgir amb tota la plenitut el teixit orquestral del gran Wagner, logrant gairebé sempre la mateixa amplaria harmònica, i si brilla l'executant, és per la mecànica digitativa que això es porta, no buscada a gratcient. Els «Murmulls» d'En Quintas dona tota l'idea de l'obra mateixa, i és un nou triomf que cal apuntar en la serie.—U.

—En el «Centre de Lectura» de Reus hi estàn anunciats els artistes Ricart i Matas, per a donar un concert musical. L'anomenada de que van precedits, i l'èxit que van obtenir en el Palau de la Música Catalana, fa creure que'l concert serà un èxit.

DE FORA

—De Girona ens escriuen:

La Capella de musica de la Catedral, dirigida pel mestre Rué, estrenarà en les funcions religioses d'aquests Dies Sants, l'oratori sacre «Tu es Petrus», del P. H. Hartmann. Per a l'execució d'aital obra, se compta amb el concurs de nombrosa orquestra i nodrida massa choral.

El Centre Catalanista d'aquesta ciutat, tracta d'organitzar un acte per a festejar el triomf obtingut pel dignissim president de la Diputació, don Agustí Riera en les passades eleccions de diputats provincials. La idea ha sigut acullida amb gran entusiasme i anc que la natural modestia que tan caracteritza a l'il·lustre diputat regionalista, s'oposi a acceptar l'homenatge, no han de faltar entusiastes per a que, prescindint de la delicadesa de l'home públic, facin que el projecte sigui prompte un fet i que revesteixi caràcter de gran importancia.

El regidor d'aquest Ajuntament, En Pere Solà, ha presentat un projecte al Consistori, reglamentant mitjançant unes bases amb les quals s'ha de regir la Corporació Municipal, per a concedir subvencions en lo sucoessiu: El projecte ben meditat per cert, fou acceptat per unanimitat en una de les passades sessions i favorablement comentat per totes les persones sensates.

—A Manresa. — La comissió organitzadora dels Jocs Florals que, patrocinats pel Casal Regionalista, es celebraràn en aquella ciutat un dels dies de la festa major, que's celebra a darrers d'agost, va reunir-se baix la presidencia de don Ignasi Suaña, ultimant alguns detalls del Cartell que's farà públic molt aviat.

Va donar-se compte dels premis que s'han rebut per a aquella festa literaria, que són ja 14 de distingides personalitats, ademés de nombroses adhesions de valiosos elements de la Literatura i de les Arts.

Se té noticia també de que seràn oferts altres premis de vàlua.

La comissió organoitzadora no es cansa de treballar, a fi de que els próxims Jocs Florals, festa de la Poesía i de les Lletres, sigui ben important.

—El nostre particular amic en Dionís Puig, va donar una conferencia en el local de la Societat «La Alhambra», de la vila de Granollers.

El conegut metereòlec feu una enumeració de les teories que hi ha sobre la formació dels sistemes planetaris i solars, explicant als seus oients la manera com se formaren els sols i els planetes, la distancia a que's troben de nosaltres, la seva força d'atracció i repulsió, la duració probable de la seva vida, les teories sobre la trasmissió de la llum, i l'estabilitat de la nostra atmòsfera, combatent algunes d'elles a les que hi contraposà algunes de les que ell té formulades i que s'esforçà en fer compendre al nombrós públic que l'escoltava.

Fou realment una conferencia la del senyor Puig, que demostrà una vegada més els profons estudis i vastos coneixements que té en la materia que tractava, a la que sapigué donar, dintre la aridesa propia d'aquestes qüestions científiques, tota la amenitat i vulgarització necessaries per a infiltrar el que explicava en l'ànim dels seus oients.

El públic en sortí complascut, coronant les explicacions del nostre amic amb xardorosos i perllongats aplaudiments i corals felicitacions.

—Llegim en «El Baix Penadés», del Vendrell, el que segueix:

«Les Associacions religioses d'aquesta vila han pres l'iniciativa de promoure una suscripció popular per a costejar les insignies de la Creu de primera classe de l'Ordre civil de Beneficencia que ha estat concedida al dignissim senyor Rector de la parroquia reverent don Esteve Font, pel seu altruista i heròic comportament durant l'epidemia colèrica que planà sobre nostra vila l'estiu de l'any 1911.

No duptem donades les generals simpatíes i el benvolgut que és de tots els vendrellencs, que aquella iniciativa es veurà entusiastament secundada per les societats i entitats totes de la vila, car n'és ben acreedor de tal homenatge el digne sacerdot que, exposant la seva propia vida, tants actes de caritat i altruisme va realitzar en aquells dies de dol i amargures».

—El patrici manresà don Prudenci Comellas ha fet un primer donatiu de 50,000 pessetes per a començar les obres de la façana nova d'aquella Sèu, el projecte de restauració de la qual és degut a l'arquitecte manresà don Alexandre Soler i March.

Aquestes 50,000 pessetes estàn ja dipositades al Banc d'Espanya, a nom de don Prudenci Comellas, de l'arxiprest i de l'alcalde de Manresa.

El senyor Comellas entregarà, ademés, 100,000 pessetes, en Interiors del Deute Espanyol, en condicions que estàn ultimant-se i que demostren ben clarament son intens amor a Manresa, la seva ciutat nadiua.

—Als pobles riverencs de l'Ebre, des de Tortosa a la mar, hi hà gran animació perque una esquadreta de torpeders espanyols està fent treballs per a salvar «la barra» i, per les «Goles», entrar al riu i remontar-lo fins a l'azud de Xerta.

Això ho consideren aquells pobles com un assaig de la realització del plan de fer a les goles del riu Ebre una estació fixa de torpeders. Els que coneixen aquelles «goles» ho consideren bastant difícil perque la major part de l'any aquell riu és inabordable.

Els pobles riverencs, Amposta, Tortosa, Xerta i Tivenys rebràn amb festes als torpeders i llurs tripulacions. Les vores del riu estàn adornades, les músiques preparades, se'ls convidarà a dinar, visites a l'Observatori, monuments, a l'azud i preses dels canals de la dreta i de l'esquerra, etc., etc.

—Ens diuen de Santa Coloma de Gramanet, que ha terminat el solemne septènari dedicat a Nostra Senyora dels Dolors. Es l'últim que's celebra a la Parroquia antiga, car molt aviat s'inaugurarà la nova.

Els actes de tots els dies s'han vist concorreguditssims de fidels, predicant el Rnt. Joaquim Canals, fill de dit poble, i com coronament de dit septenari s'ha celebrat la comunió general, que ha resultat lluidíssima, havent-se donat al final, pel propi senyor predicador, la Benedicció Papal.

EL NILO Joguines, Bebés. Exposició interior. Portaferrissa, 17

Polítiques

Per en Josep Puig i Esteve

La Comissió nomenada per l'Assamblea d'Entitats Nacionalistes, que per a tractar del processament d'En Josep Puig i Esteve va celebrar-se el dia 4 de març al Teatre de l'Olimpo, va reunir-se el dilluns darrer per a donar lectura a la Exposició de les Joventuts Nacionalistes de Catalunya als Parlamentaris Catalans, acordada formular en sa penúltima reunió. Aprovada que fou per unanimitat la susdita Exposició, varen pendre's els següents acords:

Primer, Fer-la imprimir i remetre-la als Senadors i Diputats a Corts per Catalunya.

Segon. Que cada un dels grups de Joventuts Nacionalistes que integren la Comissió, oficii a les seves entitats pregant-los que, donant tot l'impuls que els sigui possible a les suscripcions obertes per a sufragar les despeses del procés que es segueix contra En Josep Puig i Esteve, es serveixin clouure-les per tot el dia 15 del corrent mes i passar-les a liquidar a les corresponents entitats, o sigui al Centre N. F. R., a l'Unió Catalanista i a la Lliga Regionalista.

Varies

—Copiem de «La Crónica», de Saragossa:

«En el semanario barbastrense «Juventud» hemos leído una crónica de Madrid, acerca del regionalismo en el Ateneo.

En esta crónica se dice: «Lástima grande es que vivan en Aragón tan valiosos elementos atados a Madrid».

Verdad como un templo. Por eso la labor de los regionalistas aragoneses con respecto a estos convecinos, debe ser hacerles cortar las amarras cortesanas, o aislarles y dejarles que sigan divorciados de su región, poniendo en claro su manera de ser.»

TELEGRAMES

I TELEFONEMES

DE "LA VEU DE CATALUNYA"

(PER TELEFON)

La «Gaceta»

Madrid, 2, 10 matí.

La «Gaceta» no publica cap disposició d'interés general, regional ni local.

La premsa

Els periòdics en sa major part dediquen els nombres d'ahir i avui a relatar les feste religioses i a explicar el sentit i significat del sacontexements que commemora la cristiandat.

En «El Radical» apareix un article de don Pere Sala i altre d'En Grabiel Alomar entre altres dels més significats elements anticlericals.

Els qui es diuen avençats

En el Centre Federal es celebrà anit un banquet de promiscuació.

Hi assistiren els diputats senyors Ayuso i Barriobero.

Entre els concorrents hi figuraven algunes senyores.

L'Agrupació Socialista Femenina i la Joventut del partit han organitzat per aquesta tarda una gira de promiscuació.

Contra els consums

Pontevedra.—El veinat de Sartonovo ha vingut en massa a aquesta capital per protestar contra el repartiment de Consums.

S'ha intentat realitzar una manifestació que el governador ha prohibit.

Hi hagut alguns detinguts que després han estat posats en llibertat.

A la tarda els manifestants, tranquils, tornaren al seu poble.

Els fugitius de Méxic

Las Palmas.—Procedent de Mèxic han arribat molts residents en aquell país que venen fugint per l'estat d'anarquía en que es troba.

Conten casos d'horribles assassinats, robos i atropells comesos en les persones i en els interessos de súbdits estrangers de totes les nacionalitats, i molt principalment d'espanyols.

Els temporals

Almería.—El temporal regnant ha deslluit la visita als temples.

El mar està imponent.

Els vaixells anclats en el port han tingut que reforçar les amarres.

Alguns velers han entrat d'arribada, fugint del mal temps.

Bilbao.—Per efecte del temporal de pluges s'ha enderrocat un mur de contensió de l'edifici municipal de desinfecció que també s'ha esquerdat.

La paret ha caigut sense fer desgracies.

L'alcalde ha ordenat la urgent reparació de l'edifici.

Per causa de la pluja s'ha sospès la professó pels carrers.

Indults de mort

Madrid, 2, 2 tarda.

En l'acte de l'adoració de la Creu el Rei ha indultat els següents reos de la pena de mort: Carles Pascual Esteban, de l'Audiencia de Guadalajara; Josep María Calvillo, de Ciuad-Real; Sotier Isinor Laez, de la d'Avila; Manuel Alejo Gayo, de la de Murcia; Francisco Peña Martín i Josep Latero Martín, de la d'Huelva.

Parla en Dato

El senyor Dato, en sa entrevista amb els periodistes ,ha donat compte de que a l'acabar les sessions del Parlament de Romanía el cap del Govern d'aquell país ratificà solemnement el seu propòsit de que Romanía segueixi observant la més extricta neutralitat en el conflicte europeu.

També ha dit el president que el ministre d'Estat havía rebut nombrosos telegrames d'espanyols residents a Lisboa protestant de que determinats elements de Madrid es prengun la representació de la colonia espanyola de dita capital.

Els firmants dels telegrames demanen que s'estableixi la iglesia espanyola de que es ve parlant, i a més el servei mèdic i escoles.

Les noticies rebudes del Marroc no acusen novetat.

Ha manifestat finalment el senyor Dato que l'expedient d'indult del reo de Pamplona s'havía excluit dels examinats pel dia d'avui, perque es tracta d'un reincident.

Una instancia

Una comissió d'empleats subalterns de l'administració de justicia, que visità fa alguns dies el senyor Burgos, ha formulat en una instancia les tres següents peticions:

Aument dels mesquins sous de 480, 540 i 600 pessetes que avui cobren els subalterns dels jutjats, a 700, 800 i 900, segons siguin d'entrada, ascens o terme.

Formació de l'escalafó general de tots els subalterns del ram, a fi de que sigui possible l'ascens d'agutzil d'entrada fins a porter major del Tribunal Suprem.

Drets passius per a tots.

Després d'estudiada la instancia, el ministre de Gracia i Justicia ha manifestat a la comissió que, estudiada detingudament la petició dels agutzils, està decidit a resoldre-la favorablement.

Estic decidit — ha afegit el senyor Burgos — a fer l'escalafó general, però em surt al pas la lléi de 10 de juliol de 1885, o sigui la anomenada de sargents, i no puc fer-ho per Decret, sinó sols mitjançant una llei; però jo els prometo parlar amb el ministre de la Guerra i portar a les Corts l'oportú projecte. Respecte als drets passius dels agutzils de Madrid i Barcelona, en cada cas deuràn presentar la oportuna instancia per a resoldre-la amb arreglo al dret.

Importario de moresc

Madrid 2, 4'15 tarde.

Durant el mes de febrer han entrat en els ports espanyols 9.994,833 kilograms de blat de moro.

Durant dit periode de temps no hi ha hagut importacions de blat, ordi, cibada i sègol.

La «Cara de Dios»

La inclemencia del temps no ha permès als remeus que per tradició acudeixen a la «Cara de Dios», visitar durant la matinada i primera hora del matí d'avui, més que la capella que s'aixeca a l'entrada del carrer de la Princesa, els establiments de begudes del mateix carrer i dels seus veïnats.

Malgrat el vent fret, subtilissim que feia moltes madrilenyes han lluit les seves gracies cubrint-se el bust amb el «mantón de Manila» i en cotxes oberts i faetons n'han acudit moltes a la tradicional romería de la «Cara de Dios».

Com en altres anys han sigut molts els punts de venda de instruments musicals i joguines De tot se n'ha fet gran consum.

No obstant, s'ha observat que l'animació ha disminuit quelcom i la concurrencia no ha sigut tan nombrosa com en anys anteriors.

El conflicte europeu

(PER TELEFON)

Efectes del bloqueig

Madrid, 2, 10 matí.

Las Palmas.—La noticia de que els submarins alemanys havien tirat a fons els vapors anglesos «Falaba» i «Aguilas» ha produit disgust, puix eren esperats a Las Palmas, on es noten els perjudicis.

L'«Aguilas», enfonsat poc després de Liverpool, portava per aquest port 800 tonelades de mercaderies i el «Falaba» portava 2.400 sacs de farina destinada al consum d'aquesta població.

També se sab que ha estat enfonsat abans d'arribar a Liverpool un vapor amb carregament de plátans procedents de Canarias.

Es creu que a conseqüencia de la fugida del vapor alemany «Macedonia» i comprenent el Govern la conveniencia de que, donada la importancia d'aquest port, no convé deixar de tenir estacionat aquí algún vaixell de guerra, és pel que ha arribat el canoner «Laya» i s'espera que aviat arribarà el creuer «Cataluña».

(PER TELEGRAF)

D'origen francés

Vapor espanyol apresat

París, 1, 1'18 tarde. — Tolón. — Els creuers francesos han deturat davant de aquesta costa al vapor espanyol «Cullera» que anava de Valencia a Gènova amb carregament de bales de cotó, de les que s'han incautat les autoritats franceses.—Havas.

A l'Indo Xina

París, 1, 4'57 tarde.—Saigon.—El governador general de la Indo-Xina ha proclamat l'estat de setge per la Indo-Xina i el Tonkin i ha ordenat la mobilització de totes les classes de la reserva activa des del 15 d'abril.—Havas.

Quinta avensada

París, 1, 11'40 niot.—La Cambra de Diputats, després d'un discurs, molt aplaudit, de M. Millerand, ha aprovat un projecte autoritzant al Govern per a cridar als reclutes del reemplaç de 1917. —Havas.

Vapor enfonsat

París, 2, 12'45 matinada.—Londres.—El vapor francès «Emma» ha estat torpedejat, davant de Beachihead, per un submarí alemany.

L'«Emma» ha anat ràpidament a fons.

Es creu que ha mort la major part de la tripulació.—Havas.

Submarins bombejats

París, 2, 1'55 matinada.—Londres (oficial).—Un aviador anglès ha tirat quatre bombes, eficaçment, damunt un submarí alemany en construcció a Hoboken.

Un altre aviador anglès ha tirat quatre bombes, es creu que també eficaçment, damunt dos submarins, a Zeebrugge.—Havas.

Noticies oficials russes

París, 2, 10'25 matí. — Petrograd (oficial). — Al front de l'Oest del Niemen els russos varen obtenir el dia 31 un èxit essencial sobre'ls alemanys.

A l'Oest del Sinmo els alemanys han iniciat una ràpida retirada, perseguits dels russos.

Als Carpats la ofensiva russa continúa abs resultats substancials. Els russos han arribat a les regions de Volià, Mitchowa i Lutoviska, escalant alguns esorpaments de les muntanyes, treient als austríacs de les seves trinxeres i ocupant els turons fortificats de la cadena principal de les muntanyes de Beskid.

El dia 30 de març, els russos varen capturar més de 80 oficials, 5.600 soldats, 4 canons i 14 ametralladores.

Amb direcció a Chotine, els russos varen envoltar alguns batallons austríacs, exterminant-los en part i fent 1.500 presoners. — Havas.

Taube abatut

París, 2, 10'30 matí. — Bethune. — Ahir matí fou abatut un Taube, prop de Popernighe, resultant morts els dos aviadors que'l tripulaven. —Havas.

Bombeig de Bèlgica

París, 2, 10'45 matí. — Amsterdam. — El diari «Handelsblad» diu que els navilis anglesos han iniciat un violent bombeig de la costa Nort de Bèlgica.

Els avions anglesos han volat sobre'l litoral belga, llençant bombes sobre Zeebruge i un camp de aviació situat prop de Lisoogne. — Havas.

Tripulació salvada

Lisboa, 2, 10'57 matí. — El vapor anglès «Halington» ha desembarcat la totalitat de la tripulació del vapor anglès «Surthpoint», tirat a fons pel submarí alemany «U-28» el diumenge darrer, a 60 milles de la illa de Ludy. — Havas.

ULTIMA HORA

(PER TELEFON)

L'adoració de la Creu al Palau

Al Palau s'ha verificat amb la solemnitat tradicional la cerimonia de l'Adoració de la Creu.

A les nou del matí han sortit de la cambra els Reis, precedits dels gentilshomes, majordoms de setmana i grans d'Espanya.

El Rei vestía uniforme de capità general, sense cap banda.

La Reina i les infantes Isabel i Luisa, vestíen de dol per la mort del Redemptor.

La comitiva ha recorregut les galeries als acords de la Marxa de Joana d'Arc interpretada per la música d'alabarders.

Precedien els Reis els infants Ferràn, Carles i Raciero.

Han concorregut a la capella els grans d'Espanya, ducs de T'Serclaes, Parcent, Luna, Durcant, Cornillas, Rafol, Mesa de Asta, San Juan de Piedras Albas i comtes de Revillagigedo i Real.

Darrera els Reis hi anaven les Duqueses de Vista-Hermosa, viuda de Sotomayor, Plasencia, Victoria i Infantat, marqueses de Valdeolmos, Comillas, Viana i Rafel, comteses de la Corzana, Almodóvar del Campo, Serrallo i Torre-Arias.

Ha oficiat el Nunci.

S'ha cantat «La Passió» del mestre Torres.

En el moment de l'Adoració de la Creu, les augustes persones han avençat fins la Creu agenollant-se tres vegades en el recorregut.

El primer que ha adorat la Creu ha estat el Rei.

En aquest instant s'ha acostat el Bisbe amb el tinent almoiner que era portador de les causes en una safata de plata.

El Bisbe ha dit al Rei: — Senyor: Perdoni V. M. a aquests reos condemnats a la darrera pena per la justicia humana?

Don Alfons ha contestat: — Que Déu em perdoni com jo els perdono.

En l'acte han estat substituits les cintes negres dels expedients per les blanques, símbol de l'indult.

Han dipositat els Reis a l'adorar la Creu una unça, mitja cada un dels infants i cinc pessetes cada una de les demés persones de la comitiva i els capellans d'honor.

Acabada la capella, ha tingut lloc la processó del Santíssim, portat sota tàlem pel Nunci de Sa Santetat.

Seguien els Reis i Infants amb el clergue palatí i tota la Cort.

La comitiva ha tornat per la galeria als acords de la marxa de Jona, i s'ha dirigit al saló de Gasparini on han adorat tots les sagrades reliquies del Sant Clau i Lignum Crucis, portats respectivament, pel bisbe de Sión i el Nunci.

Els guardies alabarders a les galeries, han presentat armes al pas de les sagrades reliquies.

La concorrencia en les galeries ha sigut major que altres anys.

El capitol de Santiago

Ha dos quarts de dotze ha presidit el Rei en la Iglesia de les Comendadores el capítol de cavallers de l'Ordre Militar de Santiago, que ha assistit en chor a les solemnitats religioses que s'han celebrat.

Examens d'ingrés

Escola especial d'enginyers industrials de Barcelona.—En cumpliment del Reial Decret de 6 d'agost de 1907, es convoca a examens d'ingrés a la carrera d'enginyer industrial, i les assignatures que constitueixen la materia d'examen per a dit ingrés, són les següents:

Aritmètica i Algebra, Geometría i Trigonometría, Nocions de Física i de Geología, Dibuix d'adornament, linial i rentat, Idioma Francès, Anglès o alemany.

Aprovades que siguin aquestes materies, necessitaràn a més acreditar, per a l'ingrés a l'Escola, que tenen d'igual manera aprovades en algún Institut de segona ensenyança les assignatures següents:

Llengua castellana, Geografía general i d'Europa, Geografía especial de Espanya, Historia d'Espanya i Historia Universal.

Els que desitgin presentar-se a dits examens dirigiràn una sol·licitut a la Direcció de l'Escola, expressant clar i terminantment les assignatures de que pretenguin examinar-se. Aquesta sol·licitut haurà d'ésser escrita de puny i lletra de l'interessat, firmada pel mateix, indicant al propi temps les senyes del seu domicili en aquesta ciutat, acompanyant la partida d'inscripció del Registre civil legalitzada o llegitimada, a més de la cèdula personal que li serà tornada despres de registrada. A l'acte de presentar la sol·licitut abonarà l'interessat, en metàlic 15 pessetes en concepte de drets d'examen, qualsevol que sigui el nombre dels que sol·liciti, i 2'50 per formació d'expedient. En la instancia hauràn d'indicar si desitgen examinar-se d'Anglès o Alemany. El periode d'admissió de sol·licituts és des del primer al 20 d'abril; a dit efecte podràn presentar-les tots els dies feiners des de les onze a la una a la Secretaría de l'Escola.

Terminat el plaç d'admissió d'aquesta convocatoria, la Secretaría de l'Escola publicarà en el tauler d'anuncis de la mateixa, els dies, hores i locals en que començaràn els examens a que'n convoca per la present.

Les reformes en la judicatura

(PER TELEFON)

Madrid, 1, 12'30 matinada.

Avui publica la «Gaceta» el Reial Decret sobre reorganització de l'ingrés i ascens en les carreres judicial i fiscal, la part dispositiva del qual diu així:

A proposta del ministre de Gracia i Justicia i d'acord amb el meu Consell de ministres, vinc en decretar el següent:

Article primer. La convocatoria per a constituir el cos d'aspirants a la judicatura i al ministeri fiscal en la forma senyalada en el títol segón, capítol primer de la llei orgànica, es publicarà amb l'anticipació necessaria per a que puguin celebrar-se els exercicis i les pràctiques sense donar lloc a una solució de continuitat entre la constitució d'un i altre cos.

Les pràctiques que han d'efectuar els aspirants per a ser nomenats jutges, duraràn dos anys, podent el Govern reduir aquest plaç si abans d'espirar quedés extingit l'anterior cos.

Els aspirants quedaràn sotmesos al règim de disciplina establert en els articles 37 i 38 de la llei adicional, mentre duri el temps de pràcticas i aquestes consistiràn únicament en serveis prestats en secretaries i vis-secretaries de Audiencia en càrrecs de magistrat suplent, advocat fiscal substitut i en els jutjats i fiscalies municipals de capitals de partit.

Els aspirants, després d'un any de realitzar aquestes pràctiques, podràn ser nomenats per a servir interinament Registres de la Propietat, a tenor de lo disposat en el Reial Decret de 8 de febrer darrer i els serveis que prestin per tal concepte els seràn abonables per a completar el total de temps de pràctiques que senyala aquest article.

Article segon. Les vis-secretaries de Audiencia, quan no hi hagi aspirants a la judicatura, se proveiràn interinament en la forma que disposa la Reial Ordre de 12 de setembre de 1914.

Quan no hi hagi aspirants de la judicatura en qui fer aquesta provisió, s'anunciaràn les vacants a oposicions, conforme a lo previngut per les lleis, no podent per cap raó proveir-se interinament les referides places en qui no ostenti en qualitat d'aspirant a la judicatura o al ministeri fiscal.

Article tercer. Els jutjats de guardia se proveiràn únicament amb aspirants a la judicatura i al ministeri fiscal, salvo l'aptitut dels actuals secretaris i vis-secretaris de Audiencia provincial per a ser nomenats jutges a tenor de l'article 53 de la llei adicional.

El Govern renuncia en el successiu a la facultat que li confereix el paragraf segón de dit article.

Article quart. Les vacants corresponents a les categories de jutge d'ascens i president de sala d'Audiencia territorial de fòra de Madrid i Barcelona, ambdues categories inclusiu, es proveiràn, la primera en funcionaris de l'inferior immediata que ocupi el primer lloc a l'escalafó; respecte a la segona i quarta, amb el mateix funcionari a qui correspongués l'ascens en el torn primer, sempre que no tingui nota desfavorable en son expedient.

Les vacants corresponents al torn tercer es proveiràn en la forma que prevè l'article vuitè del Reial Decret de 24 de setembre de 1889.

El Govern no farà ús de la facultat que li confereixen els paragrafs tercer i articles 44 i 45 de la llei adicional, salvo quan el funcionari a qui li correspongui l'ascens en virtut d'aquesta referencia tingui nota desfavorable en son expedient.

Cas de tenir nota desfavorable el que li correspongui ascendir, serà promogut el número 1 de l'escala inferior en quant no hi concorri l'esmentada circumstancia.

Article quint. Les places de magistrat del Tribunal Suprem i president de l'Audiencia territorial, i de les sales de les de Madrid i Barcelona, seràn proveides pel Govern en la forma i entre els funcionaris que reuneixin les condicions determinades pels articles 144 de la llei orgànica, i 50 i 46 de l'adicional, respectivament.

Article sisè. Els funcionaris de les carreres judicial i fiscal i sos auxiliars que es trobin en servei actiu podràn obtenir, a sa instancia, l'excedencia per a temps il·limitat, sempre que no es trobin sotmesos a expedients de correcció, trasllació, suspensió o distitució.

Les sol·licitats demanant el pas a aquesta situació es dirigiràn al ministre de Gracia i Justicia.

La excedencia voluntaria durarà, al menys, un any, a comptar de la data que sigui concedida.

Aquesta limitació no és aplicable als funcionaris que sol·licitin l'excedencia per a desempenyar en l'administració pública els càrrecs de confiança que el Govern els confereixi o per haver estat elegits senadors del Regne. Dits funcionaris quan cessin en el càrrec representatiu o en la representació senatorial tindràn dret, qualsevol que sigui el temps que portin d'excedencia, a ocupar la vacant en sa categoria que existís o la primera que ocorri, si la demanessin.

El mateix dret tindràn els demés excedents, transcorregut el terme mínim d'un any en aquesta situació. No obstant, si aquests darrers haguessin continuat en la situació d'excedencia més de dos anys serà condició precisa que precedeixi informe favorable de la junta calificadora del poder judicial. Si fossin varis els que sol·licitessin el reingrès, seràn nomenats per ordre de presentació d'instancies.

Els excedents que tornin al servei actiu no podràn obtenir l'ascens per antiguitat, sinó pel temps que haguessin servit fins aquesta categoría.

Article setè. Els jutges, magistrats i funcionaris del ministeri fiscal no podràn ser declarats cessants ni suspesos a no ser per les causes establertes i amb subjecció a les formalitats prescrites per la llei orgànica del poder judicial, salvo quan la suspensió s'hagi acordat en virtut de procediment criminal, perque en aquest cas podràn ser declarats cessants quan el Govern cregui que així ho aconsellen les necessitats del servei. Si la causa citada acabés per absolució o sobreeiximent lliure el funcionari serà immediatament reposat en la seva categoría, sense consumir torn i amb els drets que li otorga l'article 233 de la repetida llei orgànica.

Article vuitè. Els cessants podràn tornar al servei actiu si ho sollicitessin i la petició fos favorablement informada per la junta qualificadora del poder judicial i el seu reingrés serà en el torn tercer en la categoría a que fa referencia l'article 40 de la llei adicional.

Article novè. Cap magistrat ni jutge podrà ser traslladat sinó a instancia seva i en virtut d'expedient tramitat amb els requisits que determinen les lleis. En els expedients de trasllat serà indispensable escoltar a l'interessat.

Art. 10. Serà improrrogable el terme possessori per als funcionaris que en lo successiu fossin traslladats a petició seva els quals no podràn sol·licitar ni obtenir altra traslladació, sinó després de passar un any en el càrrec per al que foren nomenats.

Art. 11. La jubilació de tots els funcionaris de les carreres judicial i fiscal del Tribunal Suprem, serà obligatoria quan compleixin les edats senyalades en l'article 239 de la llei orgànica del poder judicial.

Art. 12. A partir d'aquesta data no's destinarà a cap funcionari a que serveixi en comissió fora del càrrec en que deu prestar els seus serveis.

Quan per jubilació, mort o cessació voluntaria en el càrrec, en les carreres judicial i fiscal, deixi de prestar els seus serveis en la sub-secretaria de Gracia i Justicia algun dels funcionaris pertanyents a dites carreres en virtut de la llei de 19 de juny de 1911, tampoc serà cridat altre en comissió per a substituir-lo.

Art. 13. Als funcionaris de les carreres judicial i fiscal que desempenyin càrrec a Balears i Canarias, se'ls anirà compensant als efectes de la antiguitat en la carrera la meitat més del temps que en efectiu permaneixin prestant servei en dites illes.

Art. 14. Tots els funcionaris de les carreres judicial i fiscal seràn traslladats al cap de vuit anys de permanèixer en una mateixa població, i els que ho siguin per aquest motiu no podràn ésser de nou destinats an aquella sinó després de transcorreguts quatre anys desempenyant l'últim càrrec.

El plaç dels vuit anys per a traslladació no es considerarà interromput sinó quan l'interessat hagi permanescut dos anys fòra de la localitat.

Ni aquest precepte ni cap altre que suposi limitació de lo establert en les lleis orgànica i adicional serà aplicable per a la provisió de càrrecs d'ambdugues carreres a Madrid i a Barcelona.

De igual forma regirà igualment per a incompatibilitats lo establert en els articles 117 i 29 de les esmentades lleis.

Art. 15. S'entendrà que tenen nota desfavorable als efectes senyalats en l'article quart d'aquest Decret els funcionaris que hagin sigut traslladats per dugues vegades almenys i contra els que existeixin expedients de traslladat encara no resolts per motiu desfavorable, els que hagin sigut corretgits disciplinariament tres vegades, amb suspensió imposada per les dues primeres causes que sanciona l'article 741 de la llei orgànica o dos si es tracta de les restants que enumera dit article.

La privació d'ascensos per nota favorable es farà constar en resolució fundada.

Art. 16. Queden derogades totes les disposicions que s'oposen a lo previngut en el present decret.

Primer homenatge anyal a la vellesa

La iniciació de la obra social de Homenatges anyals a la vellesa, instituida per la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis, que's celebrarà el dilluns de Pasqua, dia 5 d'abril, en el poble de Sant Sadurní de Noia, serà probablement presidida pel governador. An aquest acte, a més de les autoritats, hi assistiràn representacions de l'Institut de Reformes Socials i de l'Institut Nacional de Previsió.

Al matí es celebraràn solemnes Oficis amb assistencia del Bisbe de Barcelona doctor Reig i pronunciant el sermó el Bisbe electe de Girona doctor Mas.

A la tarda tindrà lloc la sessió d'homenatge. En aquesta sessió, després de llegir-se l'acta de l'Ajuntament de Sant Sadurní de Noia, acordant per unanimitat l'ingrés de tots els veïns en la Caixa de Pensions, se llegiràn les actes del Consell Directiu de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis, acordant la fundació de la Obra de Homenatges anyals a la vellesa i la celebració del primer homenatge a Sant Sadurní; seràn proclamats com a símbol i encarnació dels ideals de l'homenatge, el vell i la vella que, amb arreglo a les bases acordades a l'efecte hagin obtingut els dos premis consistents en dugues rendes vitalicies immediates d'una pesseta diaria; s'entregaràn llibretes d'estalvi amb una imposició inicial als vells que tinguin les condicions reglamentaries de la obra; i s'entregaràn a tots els veïns de Sant Sadurní menors de cinquanta un anys les 2.249 llibretes de pensió diferida per a la vellesa obertes per l'Ajuntament amb una imposició inicial del Municipi i una bonificació feta per la Caixa de Pensions amb càrrec al Fondo benèfico-social que posseeix procedent de donatius fets per persones generoses. Pendràn part en l'acte significades personalitats, corrent un dels discursos a càrreo del diputat a Corts pel districte don Josep Zulueta Gomis.

Municipi

—El senyor alcalde, amb els regidors que l'acompanyin, assistirà avui i demà als oficis religiosos que's celebraràn a la Catedral Basilica.

Els regidors es reuniràn avui a les nou a les Cases Consistorials, i demà a dos quarts de deu.

—Cumplint les ordres del tinent alcalde del districte VI senyor Montanyola, ha estat renovat aquests últims Granvía Diagonal entre'l Passeig de Gracia i el carrer de Neptuno.

Dit senyor ha imposat noves importants multes a diferents industrials per jar per aquell lloc, que són moltes, per haver-hi el Cementiri i algunes industries, es queixen amb molt fonament de la lentitut amb que's porten les obres de rebaixa. En el mes de novembre de 1914 es començaren amb personal necessari, però després quedà tan reduit que's creu que la duració de les obres serà de dos anys. Com és natural, es trasmeteren les queixes corresponents, resultant la visita d'un regidor que, acompanyat d'una comissió, visità dites obres i molt atentment va prometre interessar-se. El cert és que des d'aquella data res de profit s'ha conseguit; al contrari, per ordre de l'Ajuntament es va manar treure alguns centenars de metres de vía dels tramvíes, ço que obliga als viatgers a baixar; però està el pas en condicions tan perilloses, que amb freqüencia ocorren incidents, i per a convèncer's d'això n'hi ha prou amb visitar el recorregut que tenim d'efectuar els que allí tenim de viure, car hem de caminar per un camí estret i que fa baixada, ja que a un costat hi ha una alçada de més de dos metres: de manera que hem de tenir gran cuidado en relliscar. Això en temps normal; però si es considera el perill que hi ha en dies de pluja, allavors sols poden transitar per allí els que no s'estimen la vida.

Com que les queixes no s'atenen, s'ha de recórrer a la premsa local, per a que tingui coneixement del que allí succeeix, ja que el lloc indicat, més que en obres de rebaixa, s'ha convertit en explotació d'una pedrera i confecció d'adoquins, i en això es dediquen la majoría dels pocs treballadors empleats.

Si per les conveniencies de l'empresari les obres es fan interminables, creiem que el que's troba perjudicat té dret de protestar.

—A l'Alcaldía s'ha rebut de Madrid el següent telegrama del director general de Comunicacions:

«Tinc el gust de comunicar-li que per R. O. d'aquesta data s'autoritza el pagament an aqueix Ajuntament de pessetes 386.666.67 per la quinta anyada de les obres per a la construcció de la Casa de Correus d'eixa capital.»

—A l'Escola Municipal d'Arts del desè districte, installada en el nou edifici del carrer del Bogatell, 65, s'han matriculat en aquest curs trescents trenta alumnes, nois i noies, essent insuficient el local de les classes per acullir-hi els molts sollicitants que voldrien entrar-hi. Mercès a l'incansable senyor Cararach—a qui es deu, des de l'altra vegada que fou regidor, l'adquisició de dit edifici i l'èxit creixent d'aquella Escola—i també al senyor Nolla, tinent alcalde del districte. l'Ajuntament és fàcil que inclogui en el vinent presupost extraordinari una quantitat per a les obres d'ampliació i material adequat que faciliti la creació de les assignatures de «Teoría de teixits» i la de «Tall i confeccions» per a la dòna.

—Per al dia 4 de maig, a les dotze del matí s'anuncia la celebració d'encant al menys dient per al suministre de materials de coure, plom, llautó i llauna per a les brigades de l'interior afectes a les Oficines d'Urbanització i Obres. El plec de condicions és al Negociat d'Obres Públiques, a disposició del públic.

—L'alcalde ha publicat un ban fent saber que'l judici de revisió d'exempcions i excepcions davant la Comissió mixta de Reclutament de minyons de l'actual reemplaç de l'exèrcit, es farà al Palau de la Diputació Provincial els dies 6, 7, 12, 17, 19, 22, 24, 26, 28, 29 i 30 d'abril, i 1, 3, 4, 5, 7, 8, 10, 11, 12 i 14 de maig, expressant els que hi han d'anar cada dia i en virtut dels motius que també's detallen.

—Amb motiu de celebrar sessió avui l'Ajuntament, no es reuniràn aquesta setmana les comissions de Governació i Hisenda.

—El dia 6 del pròxim mes se celebrarà la subasta per al suministre de pinso amb destí als cavalls de la guardia municipal. El terme de presentació de plecs acaba el dissabte dia 3.

—El número 12 (any segón)de la «Gaceta» municipal de Barcelona, corresponent a la present setmana, conté les següents materies:

«Sessions: acords de la ordinaria de segona convocatoria de 18 de març de 1915.—Pressupost de l'Interior per 1915 (plec 10 de 16 pàgines).—Cos mèdic municipal: assistencia als Dispensaris des del 12 al 18 del corrent.—Recaudació obtinguda durant els últims dies.—Disposicions de l'Alcaldía (Ban). — Anuncis de cumpliment d'acords consistorials. —Subastes i concursos.—Brigades municipals (Interior i Ensanxe)! Distribució del treball efectuat durant la setmana.—Comissió especial de Cementiris: Sepelis verificats als Cementiris d'aquesta ciutat del 13 al 19 del corrent.—Secció d'Estadística, Demografía i padró sanitari: Mortalitat i natalitat per Jutjats.—Escorxadors: Estat demostratiu dels caps de bestiar sacrificats i pes.—Serveis de de les guardies municipal i urbana en els deu districtes de la ciutat, del 5 al 18 del present mes. — Asil municipal del Parc: Moviment d'individus durant el finit febrer. — Estadística de mortalitat: Defuncions per causes i per districtes municipals ocorregudes a Barcelona durant el febrer últim.—Demografía mèdica de Barcelona: Estat dels malalts assistits en sos domicilis pels facultatius del cos mèdic municipal durant el febrer últim.

La «Gaceta» municipal es troba de venda a la oficina d'informació de la guardia urbana (Cases Consistorials).

Sport

Nàutica

Diumenge de Rams celebrà el R. C. M. la setena prova de la Copa Wertheim, amb fort lleveig, que després rolà a mestral, i bastanta mar. Això feu que's retrassessin dos yatchs.

Els altres feren el recorregut fins a a la boia del Llobregat, acabant la regata amb el següent resultat:

«Ilse II», den Wertheim, per en Millieri, en 1 hora 32-20 (temps compensat); «Ena», den Morató, per en Camps, en 1-39-12.

Havent guanyat l'«Ilse» les tres proves que marca el reglament, queda en possessió de la Copa. La nostra felicitació.

—

A la tarda es feu la junta general extraordinaria, baix la presidencia del senyor Larrañaga, acompanyat dels altres individus de la Directiva i amb regular concorrencia de socis.

Aprovada l'acta anterior es llegí el dictamen de la Junta Consultiva, favorable a l'emprestit que es proposava per la liquidació dels gastos de construcció de l'edifici i moblatge, que es desglosen així del presupost ordinari, aprovant-se per unanimitat la proposta de compra d'una grua per treure els barcos en terra, d'un canot automòbil pel Jurat de Festa en les regates i l'ús dels socis i diferents complements de l'edifici.

—

A seguit es feu la primera prova de la regata de debutants en yols a quatre rems, 2.000 metres en linia recta, des de l'entrada del port fins al davant del Club.

Després d'una bonica l'uita, guanyà per dos llarcs la tipulació Eitel, Weber, Clarós i Call, timoner A. Margarit, qui empleà 8'22" amb el Barasio I, essent segonss Campiani, Adillón, Lara i Millà, timoner Santamaría, a 8'30" amb l'Alfonso XIII, abandonant els tercers abans d'acabar el recorregut.

—

El Club de Mar reuní a la tarda gran nombre des socis amb motiu de la botadura del nou yol de mar a quatre que acaba d'adquirir.

Forta per nom Monturiol, en homenatge al gran precursor de la navegació submarina, els nets del qual assistiren a l'acte, ocupant un lloc al varader. Fou padrina la senyora Teresa Sala de Monturiol, qui batejà amb xampany la nova embarcació que lliscà a l'aigua entre una filera de tots els barcos del Club, mentre sonaven trets, aplaudiments i visques.

Que l'aigua li sigui propicia i que arribi sovint a la victoria.

La Copa Noguera no's disputà per causa del temps.

Reial Polo Jockei Club

En aquest esplèndid Parc de sports hi hagué el diumenge de Rams gran animació, car el dia fou ben complert en les diferentes seccions.

Les proves de salts d'obstacles donaren els següents resultats:

Debutants entre 7 cavalls guanyaren per aquest ordre: Talissman, d'en Bofill; Verbal, d'En Villegas; i Milhaya, d'en Bofill; la segona prova reuní 14 cavalls, classificant-se: Infernal, d'en Belando; Folo, d'en Vallejo, i Fatigoso, de l'Anleo; la tercera, handicap donà: Vagido, den Solano; Bucephale, den Blandolit; i Mandarin, de l'Aparicio.

Els polistes feren un partit entre un equip compost de Villegas, B. Cinmamord, marquès de Montsolís, i Ferrer-Vidal, i altre dels senyors Petit, Vallejo i baró de Güell, guanyant aquests darrers per tres tantos.

Fou jutge don Eusebi López.

—

A la tarda, davant d'una concorrencia elegantíssima que omplia del tot les tribunes se feu al camp superior l'anunciat partit de jockey entre l'equip del Polo i el de l'Atlètic Club de Madrid.

Els equips estaven constituits com seguex:

Madrid: Hernández, Fleischne, comte de Gomar, Aguilera, M. Alonso, Caleya, A. Perez, Gonzalo, Perez i Adán.

L'equip del Polo estava compost per senyors E. Sagnier, Ll. Ferrer-Vidal, Churruca, Rocamora, J. Bertrand, Ll. Bertrand, J. Ferrer-Vidal, La Riva, E. Bertrand, M. Sagnier i Ventura.

Durant la primera part, els d'aquí lograren contrarrestar el joc rapidíssim i ben combinat de l'Atlètic, conseguint un tanto; la segona fou molt disputada de primer cop i força igualat el joc, iniciant-se després un cert domini dels madrilenyss, malgrat lo qual el partit fou favorable als nostres jugadors, per tres tantos a dos.

Fou jutge D. M. Nogareda.

El dissapte es jugà un altre partit que fou favorable al A. C. per dos tantos.

Es molt interessant que arreli entre nosaltres un sport tan bonic, atractiu i exempte de tot perill, lo que'l fa assequible fins a les dònes.

CORREDISSES

Tusquets i C.ª, S. en C.ª
Canvi, Valors, Cupons. Rambla Centre, 9

Dr. Serrallach Vies urinaries i ronyons. De 12 a 2; 6 a 9. Palayo, 40.-C.ª econòm. de 7 a 9. Jovellanos, 9.

Compres

Alhajes or, plata, platí, brillants, perles i dentadures; se paguen preus molt alts. - Carrer Cardenal Casañas, núm. 8, botiga joieria.

Alhajes, Paperetes, brillants, perles, esmeraldes, or, platí i dentadures. Unica casa que pot pagar més alts preus que altres. Zurbano, 8 (P. Reial)

Lloguers

Magatzem per a llogar
Nou Sant Francesc, 27. Informes porteria.

Préstams

32.000 duros se prendrán sobre casa a la Rambla de valor 90.000. Tracte directe. Oferta al N.º 242. Zurbano, núm. 8. Anuncis.

Anuncis

Dispepsia, Gastralgia
AB EL
ELIXIR GREZ
tònich digestiu, se curen ràpidament totes les malalties del estómach, dispepsies, gastralgia, etc.—Millorament desde'l primer got.—Dipósits les farmacies.—Collin & C.ª París.

Ferreteros administrad bien vuestro negocio con la caja registradora "National" Pza. Cataluña, 15 telefono 2798.

CEREGUMIL
ALIMENT VEGETAL
Sabor agradable. Gran força nodritiva. Assimilació fàcil i completa
—o—
DE VENDA: SEGALA, Viuda ALSINA, VILADOT, ANDREU, VICENS FERRER URIACH, MONEGAL, CENTRE «VIGOR» i farmacies

Gelatina de Carn de Gallina
Aliment poderós per a les persones delicades. Pot de cristall 3 pessetes.
E. Martignole, Escudellers, 10

Sabó Gacela

Venda al engrós en la fábrica, Cervo, 17, y a la menuda en el dipósit, Mallorca, 172, i principals drogueries

Fàbrica de Flors, Corones i Plantes
i tot lo que's necessita per a ferias
Antiga Casa. - T. COSTAS. - Palla, 13 i 15, pral.

CATARRO dels NOIS
L'ANTI-CATARRAL BORBONET, és el veritable específic acreditat per a curar en pocs dies la COQUELUCHE i BRONQUITIS i tota mena de tos de les criatures.
Dipòsits: Farmacia de l'autor: Carders, núm. 44.—Doctor Andreu.—J. Viladot i Rambla de los Flors, número 4.

Unió Empresaris de Pompes Fúnebres (S. A.)

Servei municipalitzat

En virtut de la vigencia del régim municipal relacionat amb els serveis de pompes fúnebres, aquesta Empresa posa en coneixement del públic que, essent la concessionaria de l'Excm. Ajuntament per a la prestació de dits serveis, te establertes sa Central, oficines, sucursals i estafetes en els punts següents:

Central, Oficines, Fábrica i Tallers, carrer Campo Sagrado, 24.-Telèfon 2691

Districte I	Sucursal Sta. Bàrbara, 13-Telèf. 1895	Districte VII	Suc. Canonge Piybernat, 10.-Telèf. 6104
" I	Estafeta Wad-Ras, 236, " 8238	" VII	Estafeta Blay, 56 " 3400
" II	Sucursal Alt Sant Pere, 78 " 1767	" VIII	Suc. Torrent de l'Olla, 133 " 7757
" III	Sucursal Palla, 8 " 949	" VIII	Estafeta Saragossa, 119 bis " 7809
" IV	Sucursal Lauria, 49 " 2643	" IX	Sucursal St. Andreu, 201 " 8265
" V	Sucursal Sant Pau, 72 " 1917	" IX	Estafeta Major, 27 (Horta) " 8099
" VI	Sucursal Aribau, 17 " 2490	" X	Sucursal Clot, 59 " 8234

En tots els prerrelacionats locals, será el servei permanent, devent dirigir-se a qualsevol d'ells, bé personal o ja telefónicament, els avisos de defuncions, per a l'immediata prestació del servei.

Al mateix temps prega l'Empresa concessionaria, es dirigeixi a ses oficines qualsevol reclamació a que pugui donar lloc el régim municipal a son càrrec, que aixis será deguda i immediatament atesa i subsanada qualsevol deficiencia.

NOTA. — Tot ciutadá té dret, mitjançant certificat de pobresa estès pel senyor alcalde de barri, a un enterro dels anomenats Beneficencia Municipal, completament gratuit.
Aixímateix pot optar per un enterro dels anomenats económics compost de bagul blanc o negre, cotxe fúnebre, despatxos parroquia, jutjat, verificació i una berlina de quatre scients d'acompanyament per la quantitat total de 20 pessetes els párvuls i 25 pessetes els adults.

TENIR
UN BON PAÏDOR
és una gran riquesa, una fortuna inapreciable. Pair-ho tot sense molesties, sense fadigues, sense dolors, és un tresor que cobdicia aquell que té l'estòmec delicat. — *D'això no en puc menjar...* — *Això potser em farà mal...* — *El metge m'ha dit que d'això...* Proveu tant sols vuit dies de prendre l'**Estòmec Artificial,** i totes aquelles exclamacions desapareixeràn de vostres llavis. *Alivi immediat. Curació certa i prompte.*
ANEU EN COMPTE
Refuseu com a falsificades les caixes que no portin la firma dels únics concessionaris per Espanya J. Uriach i C.ª: Moncada, 20
Demaneu-lo en farmacies i centres d'específics

MAL DE CAP
NEURALGIES
i tota classe de DOLOR NERVIÓS
CALMA a l'acte i CURA amb tota seguretat amb les célebres
Tabletas KAMNOL
1 pta. estoig d'alumini amb 12 dosis, en totes les farmacies. - Detalls i prospectes
Farmacia Morató: Passeig St. Joan, 77.-Barcelona

CASA PANTALEONI G.ANS
GRANS MAGATZEMS DE CONFECCIONS
en Sastreria, Camiseria, Corbateria, Genres de punt, Guanteria, Sombrereria, Gorres, Paraigües, Bastons, Impermeables i Sabateria per a Senyors, Nois i Noies
Actualment grandiosa Exposició
de les novetats i models per a la temporada
de Istiu
Equips complets per a la PRIMERA COMUNIÓ. Secció especial per a la mida
Sastreria per a Senyores : : : Preus reduits : : : Es remeten catàlegs
13, PORTAFERRISSA, 13

Si esteu ***enrogallats***
si us fa MAL EL COLL si el teniu IRRITAT, si patiu de
INFLAMACIONS A LA GOLA
feu servir les PASTILLES NIELK i trobareu un alivi immediat i una curació certa
Exigiu en cada capsa el segell (imprès en tinta vermella) dels dipositaris J. Uriach i C.ª Moncada, 20 BARCELONA
Demaneu-les en les farmacies i drogueries

Epilepsia (MAL DE SANT PAU) Cores (BALL de SANT VITO) i demés malalties nerviosas, se curen radicalment amb l'ús de la POCIÓ ANTIEPILÉPTICA del DOCTOR SANMIGUEL.
Dipósits: Dr. Andreu, i farmacia Dr. Martí, Ronda St. Antoni, 88, cantonada Pobla

Anemia, CLOROSIS i en general totes les malalties de pobres organismes, es curen RADICALMENT usant l'EXTRACTE REGENERATIU del DOCTOR SANMIGUEL